

Listy sędziów i prokuratorów tureckich 2016 – 2017

Spis treści

Wstęp.....	3
Od wydawcy.....	5
Wydawca.....	6
Kalendarium.....	7
Listy.....	8
Sędzia M. Tosun zmarł wskutek prześladowań Erdogana.....	44
Murat Arslan, uwięziony turecki sędzia, uhonorowany Nagrodą Praw Człowieka im. Václava Havla w 2017 r.....	45
Wyrok karny w sprawie Murata Arslana.....	47
Apel o wsparcie finansowe dla kolegów z Turcji.....	50

Wstęp

Niemal trzy lata minęły od próby zamachu stanu w Turcji w lipcu 2016r. Już kilka godzin po zamachu, MEDEL zaczął otrzymywać niepokojące informacje o masowych aresztowaniach sędziów i prokuratorów, dokonywanych z pogwałceniem podstawowych gwarancji procesowych.

Reakcja MEDEL była natychmiastowa. MEDEL domagał się uzasadnienia aresztowań sędziów i prokuratorów podnosząc, że wątpliwe jest, by ich codzienna służba miała jakikolwiek związek ze spiskiem. Od tamtej pory represje uderzające w sędziów i prokuratorów (podobnie jak dziennikarzy, profesorów, policjantów, członków parlamentu i ponad 100.000 urzędników służby cywilnej), oskarżonych o współpracę z organizacją terrorystyczną, która wg tureckiego rządu była odpowiedzialna za próbę zamachu, przybrały bezprecedensową skalę.

To, co było trudne do zrozumienia na początku, stało się po czasie jasne: byliśmy świadkami zorganizowanej i zaplanowanej akcji zmierzającej do destrukcji niezależnego wymiaru sprawiedliwości w Turcji.

Czystka był nieprzypadkowa i objęła tych sędziów i prokuratorów, którzy mieli odwagę publicznie wyrażać swoje obawy, co do praworządności w Turcji. Jak się okazało, lista osób, których dotknęły represje, przygotowana była już na długo przed puczem. Uwzględniała także sędziów w dacie puczu już nieżyjących, czy też wskazywała sądy, w których sędziowie z listy już dawno nie orzekali. Wszystkie zatrzymania, wydalenia z zawodu, konfiskaty mienia zostały dokonane bez przeprowadzenia postępowania sądowego i bez podania podstaw prawnych. W czasie przesłuchań, nasi koledzy przepytывani byli wyłącznie na okoliczności ich przynależności do stowarzyszeń sędziowskich i ewentualne zaangażowanie w wybory do krajowej rady sądownictwa.

Co więcej, wydalenia z zawodu sędziowie i prokuratorzy zostali zastąpieni przez osoby powołane bezpośrednio przez rząd, bez zachowania wcześniej obowiązujących procedur, przewidujących otwarte, merytoryczne konkursy.

Stowarzyszenie sędziów YARSAV, turecki członek MEDEL i Europejskiego Stowarzyszenia Sędziów, najbardziej zaangażowane w walkę o praworządność, zostało natychmiast rozwiązane.

MEDEL zdecydował jednak, że bez względu na nielegalną decyzję władz tureckich, nadal będzie traktował YARSAV, jako pełnoprawnego członka, a członków zarządu YARSAV - jako aktywnych sędziów.

Wraz z Europejskim Stowarzyszeniem Sędziów, Europejskim Stowarzyszeniem Sędziów Administracyjnych oraz Judges for Judges, założyliśmy Platformę dla Niezależnego Sądownictwa w Turcji. Działając razem w ramach Platformy, wzywamy do natychmiastowego uwolnienia sędziów i prokuratorów oraz do niezależnej oceny wymiaru sprawiedliwości w Turcji przy udziale międzynarodowych obserwatorów.

Z biegiem czasu społeczność międzynarodowa stała się coraz bardziej świadoma pogarszającej się sytuacji w Turcji. W grudniu 2016 r Europejska Sieć Rad Sądownictwa zawiesiła turecką Krajową Radę Sądownictwa, która miała status obserwatora ENCJ. Jako uzasadnienie podano, że nie spełnia ona standardów członkostwa w ENCJ, przestała bowiem być instytucją niezależną od władzy wykonawczej i ustawodawczej.

W październiku 2017r Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy wybrało na laureata nagrody im. Vaclava Havla Murata Arslana – prezesa YARSAV, wcześniej zgłoszonego do tej nagrody przez MEDEL i EAJ.

Murat Arslan został w styczniu 2019r skazany na 10 lat pozbawienia wolności, po przeprowadzeniu procesu, który w żaden sposób nie gwarantował prawa do obrony, opierając wyrok na zeznaniach anonimowych świadków, przy wielokrotnie zmienianym składzie sędziowskim.

MEDEL od lipca 2016r otrzymywał wiele wiadomości od samych sędziów i prokuratorów, ich kolegów i krewnych na temat tego, co dzieje się w Turcji. Dzięki temu MEDEL dysponuje informacjami z pierwszej ręki o tym, jak przebiegały wydarzenia w Turcji. Wiadomości zebrane w tym dokumencie, bez komentarzy, bez dokonywania jakichkolwiek modyfikacji (poza anonimizacją poczynioną z uwagi na bezpieczeństwo autorów) dają najbardziej wymowny dowód postępującego zamachu na rządy prawa w Turcji.

Znaczna część wiadomości jest mocno rozbudowana, koncentrując się na bezprawnie podejmowanych przez władze tureckie krokach po domniemanym zamachu stanu. Wiele z nich odwołuje się do praw fundamentalnych oraz Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Nie sposób było opublikować wszystkich wiadomości, jakie MEDEL zebrał. Jednak już ta zacytowana część obrazuje przywiązanie tureckich sędziów i prokuratorów do praw człowieka i szeroko rozumianych wartości europejskich.

Dzięki zaangażowaniu stowarzyszeń członkowskich MEDEL, publikujemy listy przetłumaczone na wiele języków. MEDEL wyraża nadzieję, że będzie to stanowić wymowny znak solidarności z sędziami i prokuratorami tureckimi, będzie też dawać wyraz wiary w sprawiedliwość w Europie.

Walka o praworządność prowadzona przez nasze koleżanki i kolegów z Turcji winna być postrzegana szerzej – nie tylko, jako walka o rządy prawa w Turcji, ale na całym świecie. Tak długo bowiem, jak choćby jeden sędzia lub prokurator w Turcji przebywa w więzieniu z powodu walki o niezależny wymiar sprawiedliwości, tak długo żaden inny sędzia czy prokurator w Europie, czy na świecie nie może czuć się komfortowo w swej niezależności.

Najlepiej oddają to słowa Murata Arslana, z okazji przyjęcia nagrody im, Vaclava Havla

“Przemawiam do Was z kraju, w którym rządy prawa zostały zawieszane, z kraju oddalającego się od wartości demokratycznych, w którym dysydenci są uciszani, gdzie obrońcy praw człowieka, dziennikarze, pacyfiści są stygmatyzowani jako terroryści i trafiają do więzień. Cena jaką płacimy, umacnia jednak naszą wiarę w to, że praworządność i demokracja zostaną w Turcji przywrócone.

Zarząd MEDEL

Od wydawcy

Opublikowane tutaj listy zostały nadesłane do biura MEDEL w Berlinie, głównie za pomocą poczty elektronicznej, poczynając od 16/07/2016. W pierwszych listach (od 16/07/2016 do 1/08/2016) zachowano daty nadsyłania, aby pokazać jak rozwijała się sytuacja na miejscu. Kolejne listy podajemy już bez wskazania dat.

Listy nr 1-13, 15-18, 27, 29, 30, 34-37 zostały nadesłane przez sędziów i prokuratorów.

Listy 14, 19-25, 28, 31, 33 zostały napisane przez żony lub dzieci sędziów lub prokuratorów

Listy 26, 32, 38 pochodzą z innych źródeł.

Oprócz usunięcia nazwisk, powiązań rodzinnych, miast i nazw więzień, które mogłyby pozwolić na identyfikację nadawców, nie poczyniono żadnych innych zmian. Listy przychodziły głównie w języku angielskim używanym przez obcokrajowców lub w języku tureckim i zostały przetłumaczone na angielski.

W niniejszej, polskiej wersji dokumentu, listy przetłumaczono na język polski z języka angielskiego tak, aby oddać sens wypowiedzi. W kilku miejscach ze względu na niejednoznaczność materiału źródłowego (słaby język angielski oryginału) dokonano interpretacji lub próby tłumaczenia. Fragmenty te podano w nawiasach kwadratowych [].

Użyte skróty:

- **HSYK (Hâkimler ve Savcılar Kurulu)** – Najwyższa Rada Sędziów i Prokuratorów, odpowiednik polskiej Krajowej Rady Sądownictwa
- **FETÖ/PDY (Fethullahçı Terör Örgütü/ Paralel Devlet Yapılanması)** – Organizacja Terrorystyczna Fetullaha Güllena/Organizacja Państwa Równoległego – określenie władz tureckich na tzw. Ruch Gülena, dawnego sojusznika partii AKP Recepta Erdogana, uznanego przez władze tureckie jako organizatora puczu w lipcu 2014 i zdelegalizowanego po tej nieudanej próbie.
- **Rada Państwa** – Najwyższy Sąd Administracyjny w Turcji
- **YARSAV** – niezależne, proeuropejskie stowarzyszenie sędziów i prokuratorów tureckich

Wydawca

MEDEL – Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés

Greifswalder Strasse 4 (Briefkasten 42)

10405 Berlin

Germany

Kalendarium

15 lipiec

22:30 – Kilku żołnierzy blokuje most

23:45 – Wojskowy zamach stanu ogłoszony w publicznej TV

00:04 – Prezydent Erdogan w oświadczeniu oskarża Fethullaha Gülena o zorganizowanie zamachu, wzywa ludność do wyjścia na ulice i odparcia ataku wojska, oświadczył że rozpoczęły się „prawne postępowania”

04:30 – Naczelny prokurator Ankary w oświadczeniu poinformował o przewidywanych aresztowaniach

05:30 – Na konferencji prasowej określono nieudany zamach stanu jako “Boski dar”

09:00 – Zatrzymano 140 członków Sądu Najwyższego, 48 członków Rady Stanu, 2 członków Trybunału Konstytucyjnego i 5 członków Rady. Wystawiono nakazy aresztowania dla 2745 sędziów i prokuratorów.

14:00 – Rada zawiesza 2745 sędziów i prokuratorów

22:00 – Publikacja listy zawieszonych sędziów w Internecie. Na liście liczne błędy, nieaktualne miejsca pracy, sędziowie w stanie spoczynku, sędziowie już zawieszeni. Lista zawierała także nazwisko zmarłego już prokuratora Ahmeta Bicera.

21 lipiec – Ogłoszenie stanu wyjątkowego

24 sierpień – wydalenie z zawodu 2847 sędziów i prokuratorów (całkowita liczba przekracza 5400), 2500 sędziów trafia do więzienia, 600 z nich do ciasnych cel.

Listy

[1 - 16/7/2016]

Koledzy,

Wygląda na to, że mieliśmy poważną próbę zamachu stanu.

Jako sędzia i doświadczony obywatel, początkowo nie jest łatwo stwierdzić, co się naprawdę dzieje...

Pomimo że próba była poważną i zorganizowaną akcją, upadła w ciągu 12 godzin za sprawą reakcji Erdogana.

Od samego początku, wszyscy reprezentanci rządu wraz z Erdoganem wydawali się bardzo spokojni i oskarżali Gülenistów o przeprowadzenie tego zamachu. Wszystkich zamachowców (nazwano – red.) Gülenistami.

Erdogan powiedział wczoraj, komentując to zdarzenie, w którym zginęły setki obywateli a tysiące zostało rannych *'...ta rebelia to błogosławieństwo od Allaha, bo pozwoli nam oczyścić armię'*. To może być zrozumiałe...! Myślę, że nie trzeba więcej wyjaśnić...

Według niektórych rządowych agencji informacyjnych, niektórzy z członków HSYK i sędziowie Sądu Najwyższego, którzy zostali wpisani na „czarną listę” będą zatrzymani przez głównego prokuratora Ankary...

To też nas nie dziwi!...

Ta wiadomość coś wyjaśni! I nie zaskoczy nas nowa fala zatrzymań, aresztowań i zwolnień urzędników, sędziów i wojskowych... Może wkrótce rząd przeprowadzi największą czystkę dysydentów...

Podsumowując – po tym etapie, nic już nas nie zaskoczy...

Jest wiele bardzo dziwnych rzeczy...

Zobaczymy, co ten zamach przyniesie albo zabierze...

Wasze wsparcie ma dla nas ogromne znaczenie...

[2 - 16/7/2016]

Wysoka Rada Sędziów i Prokuratorów – HSYK, druga izba zawiesiła 2745 sędziów i prokuratorów. Prawdopodobnie pod zarzutem wspierania Gülena.

Lista zawieszonych sędziów i prokuratorów nie została ogłoszona... Jeszcze.

Jestem na liście zawieszonych sędziów, powiedzieli policjanci, którzy przyszli aresztować mnie i moją żonę. Żegnajcie przyjaciele.

[3 - 16/7/2016]

Zostawiłem dwójkę dzieci (5 i 9-letnie) u teściów. Wciąż czekam na policję, to bardzo deprymujące. Żona płacze.

[4 - 16/7/2016]

Koledzy,

Zostanę zwolniony z urzędu i zatrzymany. Nie wiem, jak to wyjaśnić. Robiłem, co do mnie należy i krytykowałem rząd za ich działania w sprawie sądownictwa, o czym doskonale wiecie. Może się już nie zobaczymy. Dziękuję za wasze wsparcie. Nie będziemy mieli możliwości komunikacji.

[5 – 17/7/2016]

Wciąż czekam w domu. X został zatrzymany kilka godzin temu. Powiedzieli mu tylko, że jest członkiem zbrojnej organizacji terrorystycznej. Prosi o więcej informacji i dowodów. Nic nie przedstawili, więc wykorzystuje prawo do odmowy zeznań. Teraz będą przeszukiwać jego dom.

[6 – 17/7/2016]

Przyjaciele,

Nasz znajomy Y został aresztowany. Jedyny powód to “jego nazwisko jest na liście HSYK”. W dwóch innych miastach naszych kolegów wypuszczono z ograniczeniem wolności (zakazem wyjeżdżania za granicę).

[7 – 18/7/2016]

Wraz z żoną zostaliśmy zatrzymani.

[8 – 20/7/2016]

Wypuszczono mnie dzisiaj, ale nie wiem, co się dalej będzie działo. To się zamienia w polowanie na czarownice. Prokurator może apelować o ponowne zatrzymanie mnie. Jest więc możliwość, że znowu trafię do aresztu. Proszę, poinformujcie odpowiednie osoby w waszych krajach i w EU. Stan kraju się pogarsza. Proszę, działajcie dalej, potrzebujemy waszej pomocy bardziej, niż kiedykolwiek. Moja rodzina i rodzina X są zniszczone. Zawiesili nas i nie jesteśmy już sędziami.

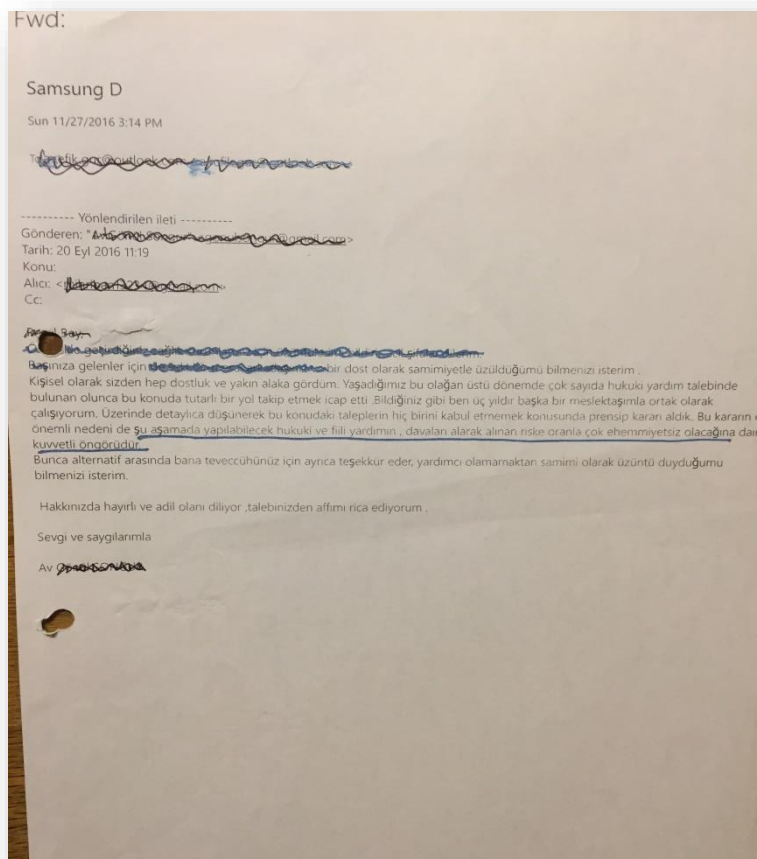
[9 – niedatowane]

Po pierwsze, wprowadzono zasadę tajności do wszystkich naszych spraw. Nikt z nas nie może ujawniać żadnych dokumentów, zeznań, zarządzeń sądu. Byłoby to przestępstwo i mogłoby być dla nas niebezpieczne.

Po drugie, lista została przygotowana przez HSYK (można znaleźć publiczne komentarze szefa Wysokiej Rady mówi, że liczba sędziów może się zwiększyć lub zmniejszyć, powiedział też, że listę przygotowano po dwóch latach prac).

Po trzecie, okres zatrzymania jest różny w różnych miastach, w niektórych było to 4 dni, w innych tylko jeden dzień. Ale po ogłoszeniu stanu wyjątkowego, zatrzymanie może trwać do 60 dni. Rząd ogłosił, że nad tym pracuje.

Po czwarte – nikt nie może się skontaktować ze swoim prawnikiem, nawet ci aresztowani i uwięzieni. Wysłałem petycję w czasie mojego zatrzymania w więzieniu, do Ministra Sprawiedliwości, pisząc, że mam prawo do prawnika i nie można tego prawa odebrać. Nie mam tej petycji, ale nawet jakbym miał, to nie mogę wysłać z powodu utajnienia procesu.

Adwokat X:

"Proszę o wybaczenie, ale nie mogę Pana reprezentować. To zbyt ryzykowne a moja pomoc prawna nie zmieniłaby wyroku"

Po piąte – żadna z naszych rodzin nie może się do nas dostać, czy to w więzieniu, czy miejscu odosobnienia.

Po szóste. [Nie wiadomo, co się dzieje]. Nikt nie może się kontaktować, wliczając rodziny i prawników. Nie oczekujcie od nas dokumentów. Wszystko jest pozamykane. Helikoptery krążą nad miastami z powodu stanu wyjątkowego. Dostęp do Internetu może być ograniczony w każdym momencie, ponieważ stan wyjątkowy daje rządowi wiele możliwości, łącznie z zawieszeniem podstawowych praw człowieka.

Po siódme – nie dzwońcie do żadnego urzędnika w Turcji w czyjejkolwiek sprawie. Może być to ocenione, jako próba wpływu i stanowi to przestępstwo.

[10 – Niedatowane]

Linki poniżej (...) zawierają nazwiska sędziów i prokuratorów zawieszonych 16 lipca 2016. Niektórzy są zatrzymani, inni osadzeni w więzieniach. Lista zawieszonych jest jednocześnie listą osób do zatrzymania. Więc najpierw zawiesiła ich Wysoka Rada, potem prokuratorzy rozpoczęli śledztwa a sądy nakazały aresztowania. Tylko jedna osoba uniknęła aresztowania. Resztę aresztowano lub

zatrzymano. Link pokazuje, że prokurator – pan A.B, który zmarł dwa miesiące temu, znajduje się na liście sędziów do zatrzymania.

HSYK'nın görevden aldığı hakim ve savcıların isim listesi				
	MEVLÜT BEDEL	Tetkik Hâkimi		PDY
#	ORHAN AKINCILAR	İdare Mah. Üyesi	ŞERMİN AKINCILAR ÖĞRETMEN İBB FATİH SULTAN MEHMET İÖÖ	PDY
#	FATİH GÜRGEN	İdare Mah. Üyesi	ISMAHAN GÜRGEN DOKTOR KEÇİÖREN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HAST. UZMAN DOKTOR FTR ANABİLİM DALI	PDY
#	MURAT DUYGUN	İdare Mah. Üyesi	NEŞE ÇAĞLAYAN DUYGUN AVUKAT AVUKAT	PDY
#	MEHMET COŞGUN	Vergi Mah. Üyesi	RUKİYE COŞGUN İCRA MÜD. YRD. ADALET BAKANLIĞI	PDY
#	ERHAN ÖZGECİ	Vergi Mah. Üyesi	AYŞE GÜL ÖZGECİ ÖĞRETMEN TEKNOLOJİ VE TASARIN ÖĞRETMENİ	PDY

Okolo 6 godzin od rozpoczęcia zamachu stanu, część listy sędziów do aresztowania opublikowana w Internecie.

Jest oczywistym, że listę przygotowano przez zamachem stanu. Sędziowie administracyjni oraz prokuratorzy nieznanający się na liście, byli [zostali zidentyfikowani] na kanałach [komunikatora] WhatsApp [używanego przez stowarzyszenie sędziów] YARSAV.

[11 – Niedatowane]

Koledzy,

Dzisiaj 2847 sędziów i prokuratorów, łącznie ze mną, wyrzucono na stałe z zawodu. Nikt z nas nie dostał prawa do obrony. Teraz wyrzuceni sędziowie mogą się odwołać od decyzji Wysokiej Rady do zgromadzenia plenarnego Wysokiej Rady w ciągu 10 dni. Po rozpatrzeniu odwołania, mają prawo odwołania do Rady Państwa (najwyższy sąd administracyjny) w ciągu 60 dni. Apelacja w tym sądzie jest dwuetapowa.

Po ostatecznej decyzji Rady Państwa, sędziowie mogą składać skargi na pogwałcenie praw człowieka w trakcie procesu usuwania z zawodu, przed Trybunałem Konstytucyjnym, w terminie 30 dni. Jeśli się nie uda, sędziowie mogą składać wnioski do ETPCz w ciągu 6 miesięcy. To, wydaje się, długi proces, przynajmniej 3 lata zanim będziemy mogli zwrócić się do ETPCz.

Karar No	Tutanak No	Karar Tarihi
2016/426	17	24/08/2016

yerleştirilmesini sağladığı, bu gibi yöntem ve araçlarla örgütün nihai amacına ulaşmaya çalıştığı anlaşılmıştır.

3) Örgütün Sosyo-Kültürel ve Zihinsel Yapısı:

Örgüte üyelik için kesin bir kriter yoktur. Türk, kürt, laz, çerkez, ermeni, sünni, alevi hatta yapıya uzak gibi duran gruplardan, ateist ya da yahudi, hristiyan dinlerine inananlardan da paralel yapılanma içerisinde yer alanlar bulunmaktadır. Bir başka ifade ile FETÖ/PDY'ye üyelik için dindar olmak veya inançlı olmak şartı aranmadığı gibi müslüman olmak da gerekli değildir. Bu örgütün içerisinde her türlü suçta buluşmuş, alkol müptelası, kumarbaz, hırsız, tefeci, rüşvetçi kişiler de vardır. Ancak örgüt anlayışında, dini vecibelerin yerine getirilmesi veya Kur'anın yasakladığı eylemlerden kaçınmaktan ziyade, "para" öncelik arz ettiğinden, himmetini veren kişinin işlediği suçun veya günahın bir önemi bulunmamaktadır. Meşru olmayan yollardan elde edilen kazançtan

72-stronicowa
decyzja HSYK
o zbiorczym
usunięciu 2847
sędziów
i prokuratorów.

[12 – Niedatowane]

Pierwsze prawa stanu wyjątkowego weszły dzisiaj w życie, nowe przepisy:

1. Okres zatrzymania wydłużono do 30 dni
2. Cały personel rządowy, łącznie z sędziami i prokuratorami z listy podejrzanych może być zatrzymany bez żadnego śledztwa dyscyplinarnego. Przepis mówi "podejrzanie, na dowolnym poziomie, powiązań z organizacją Gülena" wystarczy do zwolnienia. Nie ma potrzeby dowodu, wystarczy "podejrzanie władz"
3. YARSAV został dzisiaj rozwiązany, według listy-załącznika do prawa o stanie wyjątkowym. Nie ma już YARSAV
4. Sąd może zabronić aresztowanemu czy zatrzymanemu kontaktu z jego prawnikami.
5. Ograniczono wizyty rodzin
6. Rozmowy klienta z adwokatem będą nagrywane. W przypadku podejrzanych treści rozmów, prawo do adwokata może być odebrane decyzją sądu.

7. Zatrzymanym przysługuje 10 minutowa rozmowa z najbliższą rodziną raz na 15 dni (przedtem była możliwa jedna rozmowa tygodniowo, ale z możliwością rozmowy z dalszą rodziną i 3 osobami wskazanymi przez zatrzymanego)
8. Zatrzymanego może reprezentować max 3 prawników.

Oznacza to, że wszystkie prywatne instytucje, mające rzekomo jakikolwiek poziom/rodzaj powiązań z organizacją Gülena zostały przejęte przez rząd. Co więcej, wszyscy sędziowie, prokuratorzy i inni urzędnicy państwowi są zwalniani bez postępowania dyscyplinarnego. Nie ma potrzeby oczekiwania na zakończenie istniejących spraw. Nie mam nic więcej do powiedzenia. To prawie koniec. Proszę, rozpowszechniajcie tego maila, bez moich danych osobowych.

[13 – Niedatowane]

Nowa sytuacja w sądownictwie:

- Sędziowie, którzy zwolnią zatrzymanych, będą przenoszeni i mogą być wkrótce zawieszani przez Wysoką Radę
- Nit nie chce rozstrzygać [jako] “Sulh Ceza Hakimlikleri: Sędzia Karny Pokoju” – wniosków o zatrzymanie i areszt.
- Wszyscy do tej pory niezatrzymani sędziowie są zastraszani wpisaniem na listę. Zatrzymani sędziowie mają ograniczone (w praktyce żadne) kontakty z rodziną i prawnikami.
- Większość adwokatów nie chce bronić zatrzymanych/aresztowanych sędziów
- Miasto Y: w procesie przesłuchiwania, jeden sędzia rozpoznawał sprawę 37 sędziów i prokuratorów, nie zadając żadnych pytań nakazał aresztowanie wszystkich twierdząc, że otrzymał takie polecenie z Ankary. Aresztowani nie mieli prawa zmiany ubrań, spełnienia ich podstawowych potrzeb czy możliwości skomunikowania się z kimkolwiek.
- Prokurator A.B na liście ściganych zmarł 57 dni przed rozpoczęciem aresztowań
- Na liście jest nazwa miasta, gdzie pracują nasi koledzy, ale jest to nazwa obowiązująca 2 lata temu, a nie teraz.
- Powyższe informacje wskazują, że lista była gotowa przynajmniej 2 lata temu.

Sytuacja w instytucjach publicznych:

1. 60.000 nauczycieli zwolnionych przez Ministerstwo Edukacji
2. 2.000 urzędników Ministerstwa Finansów
3. 100 osób z Agencji Wywiadu
4. Wszyscy sędziowie wojskowi
5. Prawie 3000 sędziów i prokuratorów
6. Zakaz wyjazdów zagranicznych dla urzędników

7. Wszyscy dziekani publicznych i prywatnych uniwersytetów stracili pracę. Zostali zmuszeni do rezygnacji z dniem dzisiejszym.
8. Anulowano wiele legitymacji prasowych dziennikarzy
9. Niektóre gazety zamknięto/zakazano publikacji
10. Wyrzucono niektórych naukowców
11. Wyrzucono około 10.000 policjantów
12. Zwolniono 247 burmistrzów i prezydentów miast

Dzisiaj ogłoszono stan wyjątkowy. Wszystkie prawa człowieka mogą być ograniczone. Mogą nałożyć obowiązki publiczne na osoby w wieku 18-60 lat. Mogą wszystko konfiskować.

[14 – Niedatowane]

Informacja od żony

[Sędzia] – zatrzymany i aresztowany

Po zatrzymaniu rozmawiał z żoną pierwszy i ostatni raz. Rozmawiali parę minut, w czasie przesłuchiwania był pytany o:

- Z kim byłeś i o czym rozmawiałeś w czasie zamachu?
- Który uniwersytet skończyłeś?
- W którym centrum przygotowania do testów się uczyłeś?
- Czy pracowałeś przy liczeniu głosów w wyborach do Wysokiej Rady Sądownictwa w 2014? Czy nagrywałeś liczenie głosów?

Adwokat sędziego nie odbiera już telefonów, bo się boi.

[15 – Niedatowane]

Nie ma żadnych dowodów w naszych sprawach. Widziałem to w aktach kolegi, który jest ze mną uwięziony. Jest tylko lista. Prokuratorzy mówią: "Mam tylko listę i jest klauzula tajności, więc nie mogę pokazać ci nic więcej"

[16 – Niedatowane]

W którym centrum przygotowania do testów się uczyłeś?

W Turcji, żeby dostać się na Uniwersytet, musisz zdać krajowy egzamin "wejściowy". Słaby system edukacyjny w Turcji powoduje, że aby zdać egzaminy, należy uczęszczać do centrów

przygotowawczych do testów. Wyklada się tam przedmioty, które przygotowują cię do egzaminów. Jest bardzo trudno zdać egzamin na studia bez zaliczenia kursów przygotowawczych, które są prowadzone przez sektor prywatny.

Mówi się, że niektóre z tych centrów są powiązane z Gülenistami. Te pytania mają dać odpowiedź czy jest jakiś związek między tobą a Gülenem. Paradoksalnie większość dzieci polityków, łącznie z dziećmi prezydenta, była przygotowywana w tych ośrodkach edukacyjnych. Z pewnością większość urzędujących sędziów/prokuratorów lub ich członków rodzin, również przygotowywało się w tych ośrodkach. I prawdopodobnie sami się obawiają zadawać te pytania aresztowanym sędziom, bo sami się w tych ośrodkach uczyli.

Czy pracowałeś przy liczeniu głosów w wyborach do Wysokiej Rady Sądownictwa w 2014? Czy nagrywałeś liczenie głosów?

Jak pamiętacie, były trzy główne grupy kandydatów w czasie ostatnich wyborów do Wysokiej Rady: 1. YARSAV, 2. Stowarzyszenie Jedności Sędziowskiej (prorządowe) i 3. Niezależni kandydaci (rzekomo niektórzy z niezależnych kandydatów są zbliżeni do Gülenistów czy ruchu Gülena lub – jak to jest teraz – organizacji terrorystycznej)

Niektórzy sędziowie mieli zadania w tych wyborach, tak jak w każdym innym. Ktoś liczy głosy. Niektórzy sędziowie i prokuratorzy chcieli obserwować proces wyborów, czekając w sądach. Takich było wielu. Wielu sędziów było nieufnych i chcieli zabezpieczyć swoje głosy, jak w każdym innym wyborach czy obszarach życia. Dlaczego prokuratorzy zadają to pytanie?

Ano dlatego, że chcą się dowiedzieć, którą grupę wspierałeś. Czyli na kogo głosowałeś. W zależności od tego, ustalą do jakiej grupy należysz (YARSAV, prorządowi czy niezależni)

Jest raczej oczywiste, że jeśli głosowałeś na Stowarzyszenie Jedności Sędziowskiej (prorządowe) i wszyscy to wiedzą, jesteś bezpieczny. Nic ci się nie stanie. Nie wierzę, aby ktokolwiek z listy 2375 sędziów był członkiem tej prorządowej organizacji.

Aby zabezpieczyć swoich członków przed tym śledztwem, dzisiejsza administracja sądowa, sędziowie i prokuratorzy obsługujący nasze sprawy, są członkami Stowarzyszenia Jedności Sędziowskiej.

[17 – 28/7/2016]

Biuro prokuratora Ankary zarządziło, że cały majątek 3049 sędziów i prokuratorów objętych śledztwem zostanie dzisiaj skonfiskowany. Nie wyjeżdżaj za granicę, nie pracuj, nie bierz wypłaty, nie sprzedawaj majątku.

Nie mamy teraz nic. Domu, samochodu, ubezpieczenia dla dzieci. Jest coraz gorzej. Czas umierać.

[18 – 1/8/2016]

Koledzy,

Spośród wielu bezprawnych rzeczy, chciałbym wskazać na jawne łamanie prawa o konfiskacie i jej wielkim wpływie na nasze rodziny.

Jak pamiętacie, na żądanie prokuratora Ankary, Sąd Karny Pokoju w Ankarze (utworzony przez rząd z pogwałceniem podstawowych zasad międzynarodowych, przykładowo apelacje od decyzji tego sądu są rozpatrywane przez ten sam sąd, "zamknięta pętla") zarządził konfiskatę samochodów, domów, akcji i kont bankowych sędziów i prokuratorów do czasu zakończenia postępowań karnych.

Dlaczego jest to dla nas ważne?

Jak wiecie, zawieszeni sędziowie otrzymują tylko połowę swoich zarobków, a w przypadku usunięcia z zawodu, które najpewniej wkrótce nastąpi – zostaną bez pracy i płacy. Ponieważ nasz majątek został zajęty, nie możemy go wysprzedawać na bieżące utrzymanie. Jest to brutalna kara dla naszych dzieci, żon i innych członków najbliższej rodziny. Jesteśmy niewinni, do czasu udowodnienia winy. Nie ma żadnych dowodów, które uzasadniałyby konfiskatę mienia.

Co mówi prawo o konfiskacie?

Turecki Kodeks Postępowania Karnego, art. 128 mówi:

"Zajęcie nieruchomości, praw i należności"

Artykuł 128

- (1) Następujące składniki majątku podejrzanego mogą być zajęte w przypadku, gdy istnieją poważne dowody lub podejrzenia wskazujące, że przestępstwo, będące obiektem śledztwa zostało popełnione a rzeczony składniki pozyskane w wyniku tego przestępstwa;
  - a. Nieruchomości
  - b. Pojazdy transportowe lądowe, morskie i powietrzne
  - c. Wszystkie rodzaje kont bankowych i w innych instytucjach finansowych
  - d. Wszystkie rodzaje praw i należności od osób prywatnych i prawnych
  - e. Wartościowe dokumenty
  - f. Papiery wartościowe (akcje/udziały)
  - g. Zawartość wynajętych skrytek/sejfów
  - h. Inne składniki majątku

Zajęcie jest możliwe także w przypadku, gdy w/w składniki znajdują się w posiadaniu osób trzecich.

(2) Zapisy w punkcie 1 stosuje się tylko do następujących przestępstw:

- a. Przestępstwa określone w Kodeksie Karnym:
  - i. Ludobójstwo i przestępstwa przeciwko ludzkości(Art. 76, 77, 78),
  - ii. Przemyt migrantów i handel ludźmi (Art. 79, 80),
  - iii. Kradzież (Ars. 141, 142),
  - iv. Kradzież z rozbojem (Art. 148, 149),
  - v. Zawłaszczenie mienia (Art. 155),
  - vi. Defraudacja (Art. 157, 158),
  - vii. Zaplanowane bankructwo (Art. 161),
  - viii. Produkcja i handel narkotykami i substancjami odurzającymi (Art. 188),

- ix. Podrabianie pieniędzy (Art. 197),
  - x. Tworzenie organizacji przestępczych (Art. 220),
  - xi. Oszustwa w przetargach publicznych (Art. 236),
  - xii. Niewypełnianie zobowiązań (Art. 236),
  - xiii. Sprzeniewierzenia (Art. 247),
  - xiv. Wymuszenie łapówki (Art. 250),
  - xv. Łapówkarstwo (Art. 252),
  - xvi. Przesłępstwa przeciwko bezpieczeństwu państwa (Art. 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308),
  - xvii. Przesłępstwa organizacji zbrojnych (Art. 314), lub dostawa broni do tych organizacji (Art. 315),
  - xviii. Przesłępstwa przeciwko tajemnicy państwowej i szpiegostwo (Art. 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337),
  - xix. Przemyt broni zdefiniowany w "Prawie o broni palnej, nożach i innych narzędziach" (Art. 12),
  - xx. Defraudacja określona w prawie bankowym (Art. 22/3 i 4),
  - xxi. Przesłępstwa zdefiniowane w Prawie o Przeciwdziałaniu Przemytowi, za które grozi kara więzienia,
  - xxii. Przesłępstwa z Art. 68 i 74 Prawa o Ochronie Wartości Kulturowych i Naturalnych,
- (3) Postanowienie o zajęciu nieruchomości powinno być potwierdzone wpisem w księdze wieczystej.
- (4) Decyzja o zajęciu pojazdu lądowego, morskiego i powietrznego powinna być potwierdzona wpisem w dokumencie rejestracyjnym.
- (5) Decyzja o zajęciu kont przekazywana jest natychmiast do banku prowadzącego. Wszelkie czynności na koncie od momentu podjęcia decyzji do jej wykonania, są nieważne.
- (6) Decyzja o zajęciu akcji polega na poinformowaniu zarządu firmy i rejestru firm.
- (7) Decyzja o zajęciu praw i należności polega na poinformowaniu osoby prawnej/fizycznej.
- (8) W razie nie dopełnienia wszystkich przesłanek, przy wydawaniu decyzji o konfiskacie mienia, zastosowanie ma art. 289 kodeksu karnego, dotyczący przekroczenia uprawnień.
- (9) Zajęcie może nastąpić jedynie na podstawie decyzji sądu.

Powyższy artykuł został zmieniony 21 lutego 2014 i dodano nowe przepisy określające, że konfiskata może być zarządzana jednogłównie przez Wysoki Sąd Karny. Zanim zostanie podjęta, sąd musi otrzymać raporty z odpowiednich instytucji – Ministerstwa Finansów, regulatora bankowego i Rady Nadzoru.

Po ogłoszeniu stanu wyjątkowego wszedł w życie Dekret Wyjątkowy nr 668, którego artykuł 3/i mówi, że Karny Sąd Pokoju decyduje o konfiskacie bez zasięgnięcia opinii w/w agencji. W pilnych sytuacjach, prokurator może zarządzić konfiskatę, za zgodą sądu w ciągu 5 dni.

Łatwo zauważyć z powyższych przepisów, że w obu przypadkach, Dekretu Wyjątkowego i tureckiego Kodeksu Postępowania karnego nr. 5271, muszą występować poważne przesłanki, że przestępstwo zostało popełnione i że majątek powstał na skutek tego przestępstwa. A to jest nasz majątek pochodzący z naszych wypłat zapłaconych przez państwo. Składam regularnie oświadczenia majątkowe do Wysokiej Rady. Jeśli posiadamy majątek, źródeł którego nie jesteśmy w stanie określić – jest to przestępstwo zagrożone postępowaniem karnym i dyscyplinarnym.

Ta konfiskata jest arbitralnym wykorzystaniem władzy i nielegalnym, jawnym pogwałceniem prawa. Zniszczy nas, jako że nie możemy wyprzedawać majątku, aby się utrzymać w tych strasznych czasach.

Tak naprawdę, to rząd już pokazał intencje – tydzień przez wystawieniem nakazu konfiskaty, minister odpowiedzialny za księgi wieczyste ogłosił publicznie: *“Wydałem polecenie agencji rejestrującej nieruchomości, aby nie zezwalała na jakiegokolwiek przenoszenie własności, sprzedaż nieruchomości osób, co do których istnieją podejrzenia. Przed jakąkolwiek transakcją, należy zapytać policję i prokuraturę”*. Z jego publicznych wypowiedzi można wywnioskować, że już zdecydowali, kto jest winny a kto nie. To jest skandal. Jesteśmy sądzeni jednocześnie przez sędziów i przez władzę.

[19 – Niedatowane]

X został nominowany w Prowincji Y, jako sędzia, po dwuletniej pracy w prowincji YY. Sądził w sprawach o przestępstwa terrorystyczne w wyjątkowo kompetentnych sądach. Później przeniesiono go do swojego rodzinnego miasta. Gdy myślał, że rozpocznie nowe życie, został zatrzymany i aresztowany za związku ze zbrojną organizacją terrorystyczną i próbę puczu – bez żadnych dowodów – przez swoich kolegów, którzy przesłuchiwali go zadając pytania, na kogo głosował w wyborach do Wysokiej Rady Sądownictwa w 2014. Jego majątek został przejęty przez rząd i musiał opuścić dom.

[20– Niedatowane]

Jestem 17-latkim z Turcji. Byłem na wakacjach w Europie w czasie nieudanego puczu. Mój ojciec “był” prokuratorem a mama “była” sędzią. Wróciliśmy następnie do Turcji, bo wiedzieliśmy, że jesteśmy niewinni, ale pomimo tego, że mogliśmy zostać w Europie, moi rodzice zostali osadzeni w więzieniu, aby nie uciekli przed procesem. Nasze konta bankowe i majątek zostały przejęte przez rząd. Prawnicy są zastraszeni przez rząd, więc żaden prawnik nie akceptuje spraw, nawet jeśliby sprawę wzięli, nie możemy sobie na nich pozwolić, bo rząd zabrał nasze pieniądze. Prawnicy z urzędu tylko sprawiają wrażenie, że podejrzani mają prawnika. W ogóle nie pomagają. Rozmowy między podejrzanymi a prawnikami są podsłuchiwane i nagrywane. Moich rodziców wsadzili do celi dla skazanych miesiąc temu, bez powodu. Ostatni kontakt z matką miałem 120 dni temu. Kiedy pytałem, nie odpowiedziano mi, dlaczego mamy zakaz komunikacji. Mama i tata są w tych samych aktach i nie ma żadnych różnic pomiędzy ich sprawami.

W ostatnim tygodniu przenieśli ją do innego więzienia w Y, które znajduje się 5 godzin jazdy od naszego domu, a kiedy zadzwoniliśmy do więzienia usłyszeliśmy, że wciąż nie może się z nami kontaktować. Nie otrzymałem żadnej odpowiedzi na moje wnioski. Jak wspomniałem, już 4 miesiące nie widziałem matki. To jest całkowicie niezgodne z prawem. Jestem po prostu synem, który chce się zobaczyć z matką, jakie w tym zagrożenie?

[21 – Niedatowane]

Jestem tureckim studentem na wydziale prawa uniwersytetu w Ankarze. Po nieudanej próbie puczu w Turcji, 15 lipca, mój ojciec, który był sędzią, został bezprawnie, bez żadnych podstaw prawnych i formalnych dowodów aresztowany i wyrzucony z pracy, pomimo że nie był zamieszany w tę tragiczną próbę, będąc szanowanym sędzią służącym krajowi od wielu lat. Po tym jak się dowiedział, że w zamach miało być zamieszanych jego 140 kolegów (w Sądzie najwyższym jest 140 sędziów, pełna liczba wyrzuconych sędziów to około 4000), nie próbował uciekać i wolał siedzieć w domu, czekając na policję. Zamknięte więzienie, gdzie przetrzymują mojego ojca, to nowa konstrukcja z wieloma niedogodnościami, takimi jak niedokończone ogrzewanie, instalacje elektryczne i wodne oraz słabe warunki higieniczne. W skrócie, złe warunki mają w oczywisty sposób złamać go psychicznie, rozbić i zastraszyć tak, żeby sam chciał się przyznać do czynów, których nie popełnił, aby tylko wyjść z więzienia. Około 140 byłych sędziów Sądu Najwyższego jest przetrzymywanych w pojedynczych celach w takich samych warunkach jak mój ojciec.

W międzyczasie rząd, wykorzystując stan wyjątkowy, ogłoszony po zamachu, kontynuował areszty dziennikarzy opozycyjnych tak, aby stłamsić opozycję i ukierunkować wszystkie media w kraju na linię rządową. Dochodzi do codziennych zatrzymań lub aresztowań zwykłych obywateli, dzielających zdanie opozycji w mediach społecznościowych.

Z drugiej strony, prorządowe media – tradycyjne i społecznościowe ogłaszają, że opozycja to zdrajcy, obrażają ich w celu stworzenia atmosfery chaosu i zagrożenia, gdzie rządzą działania dyskryminacyjne i polaryzujące przeciwko społeczeństwu wraz z zastraszaniem i wyłączeniem [wykorzystaniem] mowy nienawiści. Ostatnio mój dziadek, oskarżony o ściągnięcie na smartfon komunikatora "ByLock" został zwolniony po 4 dniach zatrzymania, jako że nie był w stanie używać smartfona z powodu uszkodzonych opuszków palców. Tak więc, miecz Damoklesa wisi nad całą moją rodziną. W międzyczasie moja matka, która od 2008 leczy się na raka, otrzymuje chemioterapię w związku z nawrotem raka spowodowanego ogromnym stresem na skutek ostatnich wydarzeń. Chociaż nabyła prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu niepełnosprawności fizycznej, wyrzucono ją z pracy bez uzasadnienia, wykorzystując dekret wyjątkowy. Za 100 dni skończy jej się ubezpieczenie, niezbędne do opłacenia chemioterapii.

Mojej siostrze, która właśnie skończyła praktykę prawniczą, odmówiono pracy w firmach prawniczych, ponieważ jest córką więźnia oskarżonego o udział w zamachu stanu.

Żyliśmy z poszanowaniem prawa i godnością, ale nasze życie nagle obróciło się do góry nogami. Z powodu braku zaufania do sądownictwa i bezstronności władz tureckich w rozpatrywaniu zażaleń, zdecydowaliśmy się poinformować Was, jako organizację zdolną wyartykułować nasze obawy i niegodziwości, których doświadczamy, organizację, która jest naszą ostatnią szansą, by opowiedzieć o ciągłym łamaniu przepisów i prześladowaniach.

Z poważaniem,

[22 – Niedatowane]

Jestem córką sędziego Sądu Najwyższego. Mój ojciec był sędzią Sądu Najwyższego (Yargıtay) od ponad 30 lat. Od dwóch miesięcy siedzi w więzieniu bez oskarżeń i dowodów przeciwko niemu. Nie miał nigdy powiązań z jakąkolwiek społecznością religijną, ale oskarża się go o powiązania z ruchem religijnym. Od zawsze był lojalnym sekularystą. Krytykował reżim Erdogana od lat, za korupcję w sferach rządowych i ataki na sekularystów. Orzekał w sprawach związanych z nieudolnością rządu w zakresie walki z narkotykami w szkołach. Możecie sobie wyobrazić, że sędziowie Sądu Najwyższego mają najwyższe zabezpieczenia pracownicze, gwarantowane Konstytucją. Usunięcie sędziego sądu najwyższego wymaga przeprowadzenia pewnego procesu. Sposób usunięcia ojca ze stanowiska jest niezgodny z Konstytucją, ale także prawem międzynarodowym. Jako rodzina, mamy wystarczająco dowodów na fakt złego traktowania – taki jak brak dostępu do czystej wody i pożywienia. Jestem bardzo rozczarowana, że międzynarodowa społeczność ignoruje to bezprawie.

Proszę, pokażcie mi, w jaki sposób pomóc ojcu. Jestem nastolatką w liceum. Mój ojciec był sędzią, był honorowym, szanowanym sędzią, z wieloma sukcesami. Po 6-7 latach pracy, został promowany na wysokiego sędziego-inspektora a po kilku następnych latach na głównego sędziego-inspektora. Dużo podróżował. Po 15 lipca moje życie zmieniło się całkowicie. Ojciec został aresztowany, jako członek "organizacji terrorystycznej". Próbuję zrozumieć, co zrobił mój ojciec. Dlaczego ci ludzie od 4 miesięcy nie dają mu żadnej szansy do obrony? Dlaczego zabrali nasze wszystkie pieniądze? Dlaczego są tak źli, dlaczego nie respektują praw innych ludzi? Dlaczego nikt nasz nie słyszy?

[23 – Niedatowane]

Jestem lekarzem. Przed 12 laty wysłałam za mąż za prokuratora X. Mamy dwóch synów. 15 lipca wszyscy przebywaliśmy w domu, mąż opisał to w kwestionariuszu. Byliśmy przerażeni, kiedy dowiedzieliśmy się z TV o próbie zamachu stanu. Wieczorem 16 lipca na liście proskrypcyjnej z nazwiskami sędziów i prokuratorów zobaczyłam nazwisko mojego męża. Rano 17 lipca mój mąż otrzymał telefon z sądu Y. Udał się do tam i został aresztowany w swoim biurze. Od tamtej chwili nasze życie obróciło się do góry nogami. Próba zamachu stanu dokonała się za sprawą terrorystycznej organizacji, której członkowie wchodzili w skład tureckiej armii. Nie potrafię zrozumieć, w jaki sposób mój mąż oraz inni sędziowie i prokuratorzy w łącznej liczbie około 3000 mogli, bez żadnego dowodu, zostać powiązani z tym odrażającym przewrotem. Policja przeszukała nasz dom w taki sposób, jak gdybyśmy byli przestępcami i zdrajcami. Po spędzeniu 4 dni w areszcie, sprawa mojego męża trafiła do sądu. Sąd, pomimo braku istnienia dowodów, zdecydował o aresztowaniu go za współudział w organizacji terrorystycznej. Wieczorem 20 lipca mój mąż został przewieziony do zamkniętego zakładu karnego. Kara śmierci może powrócić - informowały media. W głowie świadomość niewinności męża i chaotyczna gonitwa myśli. W ciągu pierwszych 10 dni nie pozwolono w żaden sposób spotkać się z mężem ani mnie, ani naszemu prawnikowi. Apelacje mojego męża i naszego prawnika zostały odrzucone. Dopiero dziesiątego dnia pobytu w więzieniu udzielono nam zgody na widzenie. Mój mąż zażądał okazania mu tekstu dekretów prawa stanu wyjątkowego. Jego żądanie odrzucono. Zasoby finansowe wszystkich 2847 sędziów i prokuratorów zamrożono. Poinformowano nas, że w ciągu 15 dni od powiadomienia mamy opuścić nasze mieszkania. Mój mąż oraz inni sędziowie i prokuratorzy 24 sierpnia zostali wydaleny z Wysokiej Rady Sędziów i Prokuratorów. Mój mąż przebywał w więzieniu „za nic” przez 42 dni. Został naznaczony społecznym stygmatem. Odebrano mu prawo wykonywania

zawodu. Odebrano nam prawo do wspólnego życia. To niesprawiedliwe, a my nie mamy żadnej szansy, żeby bronić naszych praw. Mój mąż to dobry ojciec. Bardzo dba o dzieci. Nie interesował się polityką. Najważniejsze w jego życiu były rodzina i praca. Czuję się bezradna.

[24 – Niedatowane]

Mój mąż był sędzią w Y. 16 czerwca 2016 roku, podczas pełnienia służby został zawieszony. W tym samym czasie opublikowano jego nakaz aresztowania. Kiedy zobaczyliśmy nakaz byliśmy w szoku, ponieważ 2846 sędziów, jego współpracowników, było w tej samej sytuacji. Nie rozumiem, jak mogli stwierdzić, że mój mąż jest odpowiedzialny za pucz, jeżeli minęło zaledwie 12 godzin? Mój mąż w tym czasie grał w karty w pobliskiej kafejce.

Mój mąż przebywał w areszcie przez dwa dni, po czym został zabrany na przesłuchanie. Prokurator zadał następujące pytania:

- Gdzie przebywałeś podczas próby puczu?
- Czy znasz FETÖ? Czy studiowałeś w jakiegokolwiek szkole prowadzonej przez FETÖ? Czy Twoje dzieci studiowały w szkole prowadzonej przez FETÖ? Czy Twoja żona ma jakiegokolwiek powiązania z FETÖ?
- Czy masz przyjaciół, którzy są powiązani z FETÖ? Jeżeli masz, podaj ich imiona.

Mój mąż miał dowody na to, gdzie przebywał tamtej nocy. Jednak prokurator nie podjął śledztwa. Mój mąż mówił też, że nie ma żadnych powiązań z FETÖ. Jednak został aresztowany po 10-minutowej rozprawie.

Kolejną szokującą informacją jest fakt, że przyprowadzali ich w 6-7 osobowych grupach, a każdą osobę przesłuchiwali przez 3-4 minut. Czy to nie jest wbrew prawu? Nasz adwokat powiedział nam, że po rozprawie sądowej słyszał jednego z prokuratorów, kiedy dzwonił. Prokurator mówił do telefonu: „*Nie możemy nikogo aresztować na podstawie takich dowodów, ale lista przyszła z góry*”.

Nie ma żadnych dowodów na jakiegokolwiek przestępstwo popełnione przez mojego męża, jednak został aresztowany 20 czerwca 2016 r. Został zesłany do więzienia Y. Przez pierwsze cztery dni nie mogliśmy na jego temat wydobyć żadnych informacji. Nie wiedzieliśmy, czy on jeszcze żyje, czy już nie. Strasznie się o niego martwiłam. Nie mogłam spać. Po tych czterech dniach już otrzymywaliśmy informacje. Potem zakazano nam kontaktu. Mimo, że minęło już 48 dni, nie możemy się z nim kontaktować ani go odwiedzić. Zwykle przysługują jedne odwiedziny więźnia w miesiącu. Nie przekazują mu naszych listów. Mój mąż oraz jego współwięźniowie piszą z więzienia petycje, lecz ich petycje nie trafiają do upoważnionych odbiorców. Nasi mężowie nie otrzymują przyborów do pisania ani papieru. Więc nie mogą niczego napisać. W ostatnich 48 dniach mój mąż widział się ze swoim adwokatem tylko raz a podczas ich spotkania cały czas był obecny strażnik. Mojemu mężowi nie postawiono żadnych zarzutów. W czerwcu 2016 udałam się do gabinetu mojego męża w jego sądzie, żeby zabrać jego rzeczy osobiste. Jego imię wymazano a jego gabinet został przeszukany bez jego zgody. Mało brakowało, a ja też nie zostałabym wpuszczona do jego gabinetu. Zabrałam rzeczy osobiste mojego męża oraz raport.

W środę 24 sierpnia HSYK usunęła [z zawodu] mojego męża wraz z 2846 innymi sędziami i prokuratorami na podstawie jednej ustawy. 2 września 2016 HSYK usunęła z zawodu dodatkowych sędziów i prokuratorów, łącznie 3390 sędziów oraz prokuratorów. Imiona oraz nazwiska tych sędziów i prokuratorów wyciekły do Internetu. Dużo żon zwolnionych sędziów i prokuratorów także zostało zwolnionych z powodu usunięcia ich mężów. Wielu potraciło swoje licencje do wykonywania zawodu.

Ja jestem nauczycielką i boję się, że mnie również usuną z zawodu. Dlatego piszę tego maila z kafejki internetowej oraz z innego adresu mailowego.

[25 – Niedatowane]

Jestem żoną aresztowanego prokuratora X, który przebywa w Y w więzieniu o podwyższonym rygorze. Mój mąż został aresztowany w czasie służby, za przestępstwo udziału w organizacji terrorystycznej FETÖ/PDY oraz za próbę obalenia rządu. Żadne decyzje, sankcje zawieszenia, usunięcia z urzędu w stosunku do wielu publicznych urzędników, nie podlegają kontroli sądowej. Nie istnieje równowaga między oskarżeniem a obroną a sytuacja jest znacznie niekorzystna dla obrony. Zwiększyła się liczba skarg o użycie siły, groźby i złe traktowanie w czasie wykonywania kary przez osadzonych, ich własność zostaje zajęta lub przejęta w niesprawiedliwy sposób i są pozbawieni wielu gwarancji konstytucyjnych, w szczególności do [egzekwowania swoich sędziowskich praw(?)]

Z drugiej strony, 7 maja 2010 wprowadzono serię poprawek do przepisów Konstytucji o Najwyższej Radzie Sędziów i Prokuratorów, gdzie zmieniono zasady nominacji jej członków i sposób jej tworzenia. Ta zmiana pozwala sędziom i prokuratorom na zgłaszanie i wybieranie członków Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów. Te nowe zasady, zgodne z regułami demokratycznego państwa prawa, niestety w praktyce doprowadziły do wykorzystania nieuczciwych i bezprawnych praktyk przez partie wygrywające wybory, przeciwko tym, którzy wybory przegrali. Wystarczy spojrzeć na historię Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów w okresie ostatnich dwóch lat, aby zrozumieć te problemy. Wystarczyłoby zbadać, w jaki sposób członkowie Stowarzyszenia Jedności Sędziowskiej, którzy wygrali wybory, zostali promowani na wyższe stanowiska a jak sędziowie stowarzyszeń, które przegrały wybory zostali usunięci ze swoich stanowisk.

W mojej opinii, uważna analiza decyzji nominacyjnych i przeniesień sędziów i prokuratorów przed i po głównych śledztwach byłaby wystarczająca. Chciałabym także powiedzieć, że bezpośrednio po próbie złego(!) zamachu stanu 15 lipca 2016, Najwyższa Rada Sędziów i Prokuratorów zebrała się (16 lipca) i na podstawie skargi polityków zawiesiła ponad 3000 sędziów i prokuratorów, odebrała im immunitet tak, aby mogły być prowadzone przeciwko nim postępowania, a ponad 2000 sędziów i prokuratorów zostało usuniętych z zawodu decyzją Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów, na podstawie zarzutów o udział w nieudanym zamachu stanu.

Mojego męża aresztowano bezprawnie, pozwolę sobie to tak ująć:

1. Nie ma wzmianki o czynach, które rzekomo miały stanowić przestępstwo, o które go oskarżono, ani w decyzji o aresztowaniu ani o przedłużeniu aresztu
2. Konieczność jego aresztowania nie została nigdy wyjaśniona w konkretny i uzasadniony sposób, ani w zakresie aresztowania ani przedłużenia aresztu. Jeśli by go zwolniono, nie mielibyśmy powodu uciekać lub popełniać przestępstwa, jako że:
  - a. Jego cały majątek został zajęty. Jako część tych środków zastosowanych przez rząd, wszystkie konta bankowe zostały zablokowane i nie są dla nas dostępne, zatem nie ma on żadnych pieniędzy.
  - b. Mąż wierzy mocno, że śledztwo wobec niego zakończy się pozytywnie i powróci na swoje stanowisko. W związku z tym nie ma powodu uciekać.

- c. Mąż nigdy nie próbował uciekać przed aresztowaniem. Po tym jak do niego zadzwonili, poszedł w wyznaczone miejsce. [fragment niezrozumiały – nie sprawdzono, przed decyzją o aresztowaniu, czy by uciekł, czy nie]. Z drugiej strony, zawsze mówił *“Nie uciekłem i nie ucieknę, ponieważ wiem i wierzę, że jestem niewinny i nie popełniłem żadnego przestępstwa”*
  - d. Ani sąd ani administracja nie dokonały żadnej oceny prawdopodobieństwa, czy też ryzyka jego ucieczki, ani – co ważniejsze – nie sformułowały sensownego oskarżenia.
3. Po pobieżnym sprawdzeniu zeznania męża w biurze prokuratora, każdy łatwo zrozumie, że zadawane pytania nie były związane z oskarżeniem o pucz, ale dotyczyły wolności myśli i opinii. Poniżej wybrane pytania:
- e. W jakich szkołach się uczyłeś?
  - f. Gdzie mieszkałeś w czasie studiów?
  - g. Czy pracowałeś/miałaś pozycję reprezentanta klasy czy też komitetu studenckiego w czasie studiów?
  - h. Na kogo głosowałeś w czasie wyborów Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów?
  - i. Czy kiedykolwiek wypowiadałeś się przeciwko rządowi w mediach społecznościowych?
  - j. Czy prowadziłeś z przyjaciółmi rozmowy krytyczne wobec rządu?

Podsumowując – mój mąż został usunięty z zawodu, z wykorzystaniem bezpodstawnych oskarżeń, niemających uzasadnienia dowodowego. Jako podstawy zwolnienia przedstawiono przesłuchania i śledztwa, które rozpoczęły się na długo, zanim został sędzią. Pomimo tego, że każdy powinien odpowiadać jedynie za swoje czyny, zgodnie z zasadą osobistej odpowiedzialności karnej i osobistego odbywania kary. On został obarczony karą za działania osób trzecich.

[26 – Niedatowane]

Sędzia X powiedziała, że w czasie przesłuchania prokurator nie miał dowodów, lecz kartkę z listą. Ona wierzy, że lista i pytania zostały przysłane z rządu centralnego.

W czasie przesłuchania zapytano ją:

- Z kim była i o czym rozmawiała w czasie zamachu stanu?
- Którą szkołę skończyła?
- Do którego centrum przygotowania do egzaminu uczęszczała?
- Czy brałaś udział w wyborach Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów? Czy nagrywałaś liczenie głosów?

Widziała dwustronicową listę. Była jedyną osobą puszczoną wolno tego dnia. Prokurator powiedział jej, że sam jest teraz w dużym niebezpieczeństwie, ponieważ podjął taką decyzję. Powiedziała, że każdy mówi o nowej, przygotowywanej liście 1500 nazwisk i że każdy może się znaleźć na tej liście.

Widziała jak niektórzy sędziowie płakali po tym, jak wydali decyzję o aresztowaniu innych sędziów.

[27 – Niedatowane]

Koledzy,

My, 3500 sędziów i prokuratorów, zostaliśmy usunięci z urzędu bez dowodów i prawa do obrony, co więcej – z oskarżeniami o udział w zamachu stanu!

To nie wszystko. To, czego doświadcza nasz kraj od czasu próby zamachu z 15 lipca, jest gorsze niż najgorszy koszmar.

Bez okazania jakiegokolwiek dowodu, zostaliśmy aresztowani, zakuci w kajdanki na oczach kolegów, pracowników, członków rodziny, dzieci. Byliśmy bici, obrażani, torturowani i więzieni w izolatkach.

Zatrzymywano jednocześnie męża i żonę a dzieci zostawały same. Niektóre z naszych dzieci trafiły z tego powodu do sierocińców. Ciężarne koleżanki traciły nienarodzone dzieci, z powodu złego traktowania. Niektóre urodziły przedwcześnie. Niektórym udało się dostać prawo karmienia piersią w więzieniu.

Ten tekst to nie jest scenariusz horroru. To naga prawda. To jest podsumowanie doświadczeń ostatnich dwóch miesięcy. Możemy zidentyfikować każde zdarzenie, osoba po osobie.

To jest coś, co możemy teraz nazwać ludobójstwem w Turcji. Dlatego, że poza tym, jak się nas traktuje, na celowniku są także członkowie rodziny, małżonkowie i dzieci. Nasi małżonkowie, nawet krewni, zostali zwolnieni z pracy a niektórym z naszych dzieci odmówiono przyjęcia do państwowych szkół.

Skonfiskowano wszystkie nasze majątki łącznie z pieniędzmi w bankach. Karty kredytowe zablokowano, a nasze rodziny skazano na głód.

Jeszcze raz – wszystko to odbyło się bez udowodnienia czegokolwiek. Nie podaje się podstaw do jakichkolwiek działań przeciwko nam, wyroków nakazujących przedłużenie aresztu. Większość z nas nie zna nawet numeru sprawy, nasi prawnicy są aresztowani i jest nam trudno znaleźć reprezentantów. Sędziowie są zwalniani w trakcie procesu. Aresztowano 188 wyższych sędziów, 4 członków Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów i 2 członków trybunału konstytucyjnego.

W skrócie – wykorzystując sztucznie wytworzone: strach i organizację terrorystyczną, nasze prawa o domniemaniu niewinności, osobistej odpowiedzialności za przestępstwa i zwykłe prawo są brutalnie łamane.

Chcemy tylko mieć uczciwy proces, pomimo zniszczenia naszego życia, ponieważ wiemy, że nie uczestniczyliśmy w zamachu stanu. Wie o tym turecki rząd. Powodem tego bestialstwa jest to, że nie jesteśmy zarejestrowanymi członkami stowarzyszenia Platforma Jedności Sędziowskiej, wspieranej przez rząd, w rezultacie stygmatyzuje się nas, jako przeciwników. To również możemy udowodnić.

Proszę, odezwijcie się. Szukajcie sposobu na skontaktowanie się z nami. Zrozumiecie tragizm tej sytuacji, jeśli uda wam się z kimś od nas porozmawiać.

Proszę, śledźcie kolejne etapy postępowania i procesu. Proszę, pytajcie rząd i naszych prawników, proszę – zobaczcie nasze skargi i petycję do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka

Zobaczycie, że nie będzie żadnego procesu. 3500 sędziów i prokuratorów zostało aresztowanych i nie ma żadnego dowodu. Jesteśmy prawnikami, nie zamachowcami.

Potępiamy i odrzucamy każdy zamach stanu. Ale nie mamy okazji udowodnienia niewinności, jako że w naszym kraju zbudowano system strachu i ludobójstwa. Jesteście tymi, którzy mogą pomóc światu usłyszeć nasz głos, z tej otchłani.

P.S. Od 21.09.2016 jestem przetrzymywany w izolatce, bez żadnego powodu. X (sędzia – więzień)

[28 – Niedatowane]

Mój mąż X, który był prokuratorem od 16 lat, został zatrzymany po strasznym, nieudanym zamachu, który wydarzył się 15 lipca.

Dowiedziałam się o zamachu, gdy zadzwonił do mnie mąż, który zobaczył informacje w TV, wieczorem 15 lipca. Mąż pracował wtedy nad swoimi sprawami, które przyniósł do domu z sądu w Y, gdy ja przebywałam u rodziny w YY. Przestraszyliśmy się tych informacji, jako mieszkańcy kraju, którego historia obfituje w zamachy stanu. Wieczorem 16 lipca, zobaczyłam nazwisko męża na stronie internetowej gazety Sabah z nagłówkiem „Sędziowie i prokuratorzy zamieszani w zamach stanu”. Jak tylko to zobaczyłam, pojechałam z rodziną do YY. Rankiem 17 lipca pojechaliśmy do sądu, na wezwanie biura prokuratora. Od tego czasu jestem w centrum zdarzeń, których doświadczam po raz pierwszy i nikomu innemu nie życzę.

Mojego męża przesłuchiowano z wykorzystaniem następujących pytań:

- Czy on, jego żona lub bracia mieszkali w czasie studiów/nauki w domu czy akademiku, należącym do zbrojnej organizacji terrorystycznej?
- Jakie periodyki prenumeruje bądź prenumerował?
- Czy posiada pieniądze w banku i z jakich banków korzystał w przeszłości?
- Czy kontaktowali się z nim terroryści?
- Czy był przy urnie wyborczej w czasie wyborów do Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów, czy był obserwatorem i czy nagrywał wybory?
- Kiedy dowiedział się o próbie zamachu?

Pomimo, że odpowiedział „nie” na wszystkie pytania, wydano nakaz zatrzymania i przeszukania, ponieważ uznano go za członka zbrojnej organizacji terrorystycznej.

W nakazie przeszukania podano nasz stary adres, gdzie mieszkaliśmy 15 miesięcy temu. Nasz aktualny dom przeszukano bez prokuratora, gdy wydano ponowny nakaz na nowy adres. Zabrano nam

służbowy komputer, pendrive USB, niedziałający telefon, który kiedyś używałam i który służył jako zabawka córce oraz 3 płyty CD ze zdjęciami z naszych podróży, bez zostawienia nam kopii.

Po 4-dniowym zatrzymaniu, sąd wydał nakaz aresztowania za "członkostwo w organizacji terrorystycznej" bez żadnych dowodów, jak i kiedy został członkiem, jakich czynów dokonał dla tej organizacji, jakie są dowody na jego udział w zamachu na porządek konstytucyjny i jak tego zamachu dokonał. Czuję się okropnie, gdy czytam te oskarżenia...

Męża wysłano do zamkniętego więzienia w Y, 20 lipca.

Byłam zszokowana publicznymi wypowiedziami "*Chcemy kary śmierci*" i komentarzami prezydenta i polityków "*Zrobimy, o co prosicie*". Ponieważ jesteśmy oznaczeni, jako osoby usiłujące dokonać zamachu, a jesteśmy niewinni to, gdy "kara śmierci" powróci....

Drodzy członkowie, ani my ani nasz prawnik nie mógł się skontaktować z mężem przez pierwszych 10 dni uwięzienia.

- Skargi męża (z więzienia) i prawnika (z zewnątrz) zostały odrzucone
- Mogliśmy się spotkać (bez kontaktu fizycznego) dopiero po 10 dniach
- Mogliśmy dostać "pośrednika" 9.08.2016
- Wizyty umożliwiające bezpośredni kontakt są zabronione
- Po raz pierwszy wykorzystaliśmy nam należną rozmowę telefoniczną (co 15 dni) 18.08.2016
- Wciąż nie można wysyłać listów.
- W czasie spotkania z prawnikiem, nie można przekazywać dokumentów
- Spotkania z prawnikiem są w obecności strażnika i nagrywane na video.
- Dowiedziałam się od męża, że jego wnioski o udostępnienie przepisów dekretów wydanych w czasie stanu wyjątkowego (a pewnie także wnioski wszystkich innych zatrzymanych sędziów i prokuratorów) skierowane do administracji więzienia, zostały odrzucone.
- W czasie pierwszej wizyty, dowiedziałam się, że gazety naukowe i z puzzlami, które przekazałam dla męża, nie zostały mu dostarczone.
- Dowiedziałam się od męża, że jego wnioski o kopie przepisów i koperty, które skierował do administracji więzienia, zostały odrzucone.
- Posiadam petycję, którą mój mąż napisał do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, ale nie jestem pewna, czy zostanie dostarczona czy nie.

Próbuję wszystkim i wszędzie wyjaśnić moją sytuację, chciałabym zostać usłyszana, jestem w bardzo trudnej sytuacji, która mnie przytłacza.

[29 – Niedatowane]

Koledzy

Jak wiecie, Najwyższa Rada Sędziów i Prokuratorów wydała z zawodu w dniu 24 sierpnia 2016, decyzją numer 2016/41, 2847 sędziów i prokuratorów. Rada nie dała prawa do obrony żadnemu z nich, wydała decyzję bez wysłuchania obrony.

Rada stwierdziła w swojej decyzji, że skoro jest stwierdzony związek między tymi sędziami i prokuratorami i organizacją FETÖ/PDY, decyzję o ich wydaleniu podjęto jednomyślnie zgodnie z dekretem stanu wyjątkowego nr 667, artykuł 3.

Warto zauważyć, że rada nie użyła słów "członkowie organizacji". Mam na myśli, że 2847 sędziów i prokuratorów oskarża się w śledztwie o członkostwo w organizacji terrorystycznej. Ale rada nie użyła słowa "członkostwo" używając raczej słowa "związek/powiązanie".

Pomimo że w decyzji mowa o związkach, wiceprezydent rady, Mr. Mehmet Yilmaz publicznie używał słowa "członkowie"

Posunął się nawet dalej, w swojej komunikacji na Twitterze, pisząc "podjęliśmy plenarną decyzję o usunięciu z zawodu 2847 sędziów i prokuratorów, którzy okazali się być członkami organizacji terrorystycznej FETÖ". Mehmet Yilmaz, szef administracji sądownictwa, już zdecydował, że 2847 sędziów i prokuratorów to członkowie organizacji terrorystycznej. Łamie to zasady państwa prawa, przez:

1. Jasne pogwałcenie zasady domniemania niewinności do czasu skazania,
2. Wywieranie wpływu na sądy i prokuratorów w związku z bieżącym śledztwem

Przejdźmy zatem do podstaw masowego wydalania z zawodu. Decyzja składa się z 61 stron z ogólnymi komentarzami i podstawami prawnymi. Nie ma żadnych informacji, które można by przyporządkować jakiemukolwiek sędziemu z listy. Wyliczono ogólne zarzuty dla nas wszystkich. Nikt nie wie, które dotyczą jakiego sędziego, nikt nie wie, jakie są konkretne zarzuty przeciwko niemu.

Zarzuty uwzględniają:

1. Czynności prawne w Akademii Sprawiedliwości
2. Edukację
3. Uczestnictwo w kursach j. angielskiego
4. Edukacyjne wyjazdy za granicę
5. Nominacje na stanowiska rządowe – w dyrektoracie generalnym, sędzia sprawozdawca w ministerstwie, szef departamentu w ministerstwie, inspektor w nadzorze administracyjnym
6. Wpisy w mediach społecznościowych
7. Skargi na sędziów rady
8. Sprawy dyscyplinarne i karne przeciwko tym sędziom
9. Pytania z zakresu otoczenia [społecznego] sędziów
10. Jakie decyzje podejmowano w sprawach organizacji FETÖ
11. Raporty policji

12. Jakie decyzje podejmował sędzia w zakresie usuwania oficerów policji oskarżanych o członkostwo w FETÖ
13. Informacje obyczajowe
14. Programy komunikacyjne używane przez członków organizacji
15. Uzasadnienia ostatecznych nakazów zatrzymania i aresztu sędziów
16. Zapiski z przesłuchań prokuratorów
17. Zeznania świadków

Przykładowo, decyzja nie mówi nic o mnie. Widziałem swoje nazwisko na liście. Nie wiem, które z powyższych oskarżeń mam sobie wybrać.

[30 – Niedatowane]

Przed zawieszeniem przez HYSK, pracowałem jako sędzia, tak jak innych 2744 sędziów i prokuratorów w dniu 16 lipca 2016r. Nie miałem nic wspólnego z zamachem stanu I byłem mu przeciwny. Tak długa lista z nazwiskami 2745 sędziów do zawieszenia, sporządzona już nad ranem po zamachu oznacza, że musiała być sporządzona znacznie wcześniej. Pozbycie się niezależnych sędziów – oto był cel tej decyzji. Ciągłe nie rozumiem i nie znam przyczyny, dla której znalazłem się na tej liście, decyzja w tym zakresie nie została mi zresztą dotąd doręczona.

W dniu 16 lipca 2016r przełożony prokurator Y wydał decyzje o aresztowaniu mojej osoby, przeszukania i konfiskaty, łamiąc gwarancje przynależne sędziom i prokuratorom. Zgodnie bowiem z prawem tureckim, sędziowie i prokuratorzy nie mogą zostać zatrzymani i aresztowani poza przypadkiem przyłapania ich na gorącym uczynku. Nie mniej prokurator Y uznał, że zamach stanu jest nadal w toku, w związku z tym gwarancje sędziowskie nie obowiązują.

Jednak w decyzji prokuratora, czy też postanowieniu sądu nie wskazano już tej podstawy prawnej. Zarzucane mi przestępstwo miało polegać na członkostwie w FETÖ. W decyzjach tych w żaden sposób nie powołano się na „zatrzymanie na gorącym uczynku.” Wkrótce też nazwiska zatrzymanych sędziów wyciekły do prasy, naruszając w sposób oczywisty zasadę domniemania niewinności, gwarantowaną w EKPCz.

Nielegalne praktyki były kontynuowane także już po zatrzymaniu, przeszukaniu i konfiskacie. Naruszono między innymi prawo o sędziach i prokuratorach nr 2802, zgodnie z którym, przy przeszukaniu, obowiązkowe jest uczestnictwo adwokata i prokuratora. W trakcie przeszukania zabrano mi także moje sprzęty elektroniczne, pomimo iż możliwe było sporządzenie kopii.

Przeszukania i zatrzymanie miały miejsce 19 lipca 2016r, a więc trzy dni po wydaniu decyzji. Przez cały ten czas czekałem w domu, bez zamiaru ucieczki. Pomimo że byłem sędzią, nie było żadnych podstaw ku temu by sądzić, że mam zamiar utrudniać postępowanie, zostałem skuty w kajdanki, po czym zawieziony samochodem policyjnym na posterunek policji.

Czekałem dłużej niż godzinę na korytarzu posterunku, stojąc twarzą do ściany ze skutymi na plecach rękami. Później, wraz z innymi 12 sędziami i prokuratorami zostałem zabrany do pokoju zatrzymań, który jest przeznaczony dla maksymalnie 4 osób i nie ma więcej niż 10 m². Nie było żadnych kocy, poduszek, nie można było skorzystać z toalety w nocy. Zabroniony mi został w tym czasie kontakt z moim prawnikiem, a moja rodzina nie została poinformowana o tym, co się ze mną dzieje.

Kolejnego dnia zostałem zabrany do holu posterunku policji. Przez 15 godzin pobytu w pokoju zatrzymań wydano mi jedynie jeden mały kawałek chleba oraz dwa małe plastry sera. Czekałymi ponad półtorej godziny stojąc twarzą do ściany, ze skutymi kajdankami rękami, zanim zostaliśmy zawiezieni do sądu.

Wydarzenia, które miały miejsce w sądzie, były także totalną żenadą. Pomimo tego, że zostałem przewieziony do sądu ok godz. 14.30 w dniu 20 lipca 2016r, prokurator odebrał ode mnie zeznanie o godzinie 20.30. Byłem zmuszony czekać na korytarzu sądu, wraz z innymi 149 sędziami i prokuratorami, będąc cały czas skutym, w asyście krążących policjantów z gotową do strzału długą bronią. Nie dostarczono nam w tym czasie ani wody ani jedzenia.

Prokurator przesłuchując, zadawał mi osobiste pytania (np.: do której szkoły chodziłem, czy byłem wysłany za granice przez HSYK), które nie miały żadnego związku ze sprawą. Wraz z pozostałymi sędziami i prokuratorami, byłem zmuszony czekać w sądzie jeszcze po odbyciu przesłuchań, do godziny 2 w nocy.

Następnie zostaliśmy przeprowadzeni do pokoju modlitewnego w sądzie, gdzie spędziliśmy resztę nocy, cały czas będąc skutymi w kajdanki. Kolejny dzień to kontynuacja tej żenady. W dniu 21 lipca 2016r wraz z owymi 149 sędziami i prokuratorami, nadal skutymi w kajdanki, czekałymi w holu sądu. Cały czas okrążali nas policjanci z nabita bronią. Dopiero o 22 rozpoczęły się przesłuchania dokonywane przez sędzię. Przez cały ten czas nie dano nam wody ani jedzenia.

W końcu decyzja o aresztowaniu została wydana przez Sąd Pokoju, wg szablonu, bez odwołania się do jakichkolwiek dowodów. Sądowi nie udało się wykazać, w jaki sposób jestem powiązany z organizacją terrorystyczną.

Nie dość, że jestem aresztowany, ukarani zostali także moja żona i syn, poprzez skonfiskowanie naszego majątku (samochód, oszczędności na kontach bankowych, karty kredytowe). Zawieszenie w czynnościach, konfiskata mienia, odebranie paszportu, areszt, pomimo braku przesłanek ku temu – to wszystko, czego w tej chwili doświadczam.

Następnie zostaję wydalony z zawodu przez HSYK, bez prawa do przedstawienia swojego stanowiska. Wydalenie z zawodu zostało uzasadnione moją rzekomą współpracą z FETÖ. Także i w tym przypadku, nie poparto tego żadnymi dowodami.

W 60–stronicowym postanowieniu nie zawarto ani jednego odwołania do dowodu, z którego wynikałoby moje powiązanie z FETÖ. Na tej samej zasadzie wydalono z zawodu 2841 sędziów i prokuratorów. To wszystko jest zwykłą czystką. To oczywiste, że te postępowania, decyzje, mają zlikwidować niezależny wymiar sprawiedliwości.

Wydaje mi się, że przyczyną, dla której znalazłem się na liście, były wydawane przeze mnie negatywne opinie, co do wniosków składanych przez organy administracji rządowej w postępowaniach administracyjnych. Zawsze byłem niezawisłym, bezstronnym sędzią.

[31 – Niedatowane]

Jestem żoną prokuratora. Po zamachu stanu z 15 lipca mój mąż został zawieszony, a następnie wydalony z zawodu, po czym skonfiskowany został jego majątek.

Mój mąż zmagał się z terroryzmem od lat, narażając się bezpośrednio na ataki, w okresie, kiedy były one na porządku dziennym. Nie zapomnę, jak pewnego dnia mojego męża wezwał sędzia Sądu Najwyższego mówiąc:

“mój drogi, z uwagi na narastające zagrożenie terrorystyczne prosimy cię o to, abyś nie poruszał się bez broni”.

Mój mąż odpowiedział na to: *“Mój drogi, posługuję się długopisem, nie bronią”.*

Nigdy nie użył broni, danej mu przez rząd. Pomimo wieloletniej walki z terroryzmem, to mój mąż jest teraz oskarżony o terroryzm.

Te zarzuty są niewiarygodne. Prawie 3500 sędziów i prokuratorów, w tym mojego męża, wydano z zawodu w oparciu o te same podejrzenia. To więcej niż jedna czwarta wymiaru sprawiedliwości. Nikt, kto ma zdrowy rozsądek, nie uwierzy w to, by aż tak liczna grupa ludzi była zamieszana w terroryzm.

Zaraz po tym, kiedy mój mąż został zawieszony, dowiedzieliśmy się o nakazie zatrzymania. Mój mąż postanowił jednak, że z uwagi na nielegalny charakter tej decyzji, nie będzie jej respektował. Od tego czasu już go nie widziałam.

Moje dziecko pyta się mnie, gdzie jest ojciec. Nie wiem, co mam odpowiedzieć. Nie wiem też, jak mogę dalej przetrwać, jako samotna kobieta. Ludzie wokół zaczęli nas postrzegać, jako terrorystów. Co więcej, prawie nikt nam nie pomaga. Nie możemy nawet wypłacić pieniędzy ciężko wypracowanych przez mojego męża. Co za niesprawiedliwość!

Wyłamując drzwi, funkcjonariusze policji wdarli się do mojego domu, w czasie mojej nieobecności. Mój sąsiad, który wszedł w czasie przeszukania do mieszkania opowiadał, że zaferował policjantom wodę z lodówki. Policjanci odpowiedzieli, że nie wezmą do ust nic z tego domu terrorystów. Ostrzegli sąsiada, żeby także tego nie robił.

To wszystko jest po prostu obrzydliwe.

Chciałabym zapytać tych policjantów, gdzie są dowody, na podstawie których można by nas uznać za terrorystów? Te wszystkie zdarzenia są tak okropne..

W dniu 18 lipca poszłam do sądu, żeby zabrać osobiste przedmioty mojego męża. Zostałam jednak potraktowana jak terrorystka. W końcu oficer policji wziął mnie za ramię, mówiąc, że mogę wejść do biura mojego męża tylko w jego obstawie.

Poszliśmy na górę (próbowałam uwolnić się z uścisku), gdzie spotkaliśmy się z szefem departamentu. Powiedzieli mi, że mogę zabrać osobiste rzeczy męża, ale tylko, jeśli będzie to nagrywane. Zostałam też poinformowana, że przez telefon chce ze mną rozmawiać szef prokuratury.

On także traktował mnie tak, jak bym była terrorystką. Powiedział, że nie mogę jednak wziąć rzeczy mojego męża do czasu ukończenia postępowania karnego. Przyjęłam to do wiadomości. Zostało mi jednak zabronione opuszczenie budynku sądu przez kilka godzin. Kiedy zostałam w końcu wypuszczona, śledzono mnie samochodem.

Przez zastępcę szefa prokuratury i podległych im oficerów zostałam potraktowana w straszny sposób, czułam się osaczona. Tymczasem to oni powinni być najbardziej przywiązani do praw człowieka. Do wczoraj byłam żoną prokuratora nagradzanego za odwagę i osiągnięcia. Dziś zostałam postawiona w takiej sytuacji, że ludzie się ode mnie odwracają. Kto kiedykolwiek zadośćuczyni tej traumie - mojej i mojej rodziny?

Po miesiącu udałam się ponownie do sądu, po rzeczy mojego męża. Powiedzieli, że spakowali je w pudło, które mogę zabrać. Zabrałam je do taksówki, będąc w obstawie oficerów policji. Po kilku minutach taksówka została zatrzymana. Tajniacy powiedzieli, że chce się ze mną spotkać prokurator.

Wzięłam rzeczy męża pod rękę i poszłam do gabinetu prokuratora. Byłam przez niego przesłuchiwana jak terrorystka.

W końcu wypuszczono mnie i pozwolono zabrać rzeczy męża. Policjanci często jednak odwiedzali mój dom, rozpytując o męża. Informowali moich sąsiadów, że mój mąż to terrorysta i mają na niego uważać. Robili to, żebyśmy stracili wszystkich znajomych i zostali sami.

Proszę powiedzieć, kto wymaże te wspomnienia z mojej głowy? Czy te rany będą w stanie się zagoić?

Nie mogę, jako żona pogodzić się z tą niesprawiedliwością wobec mojego męża i naszej rodziny. Tak bardzo chciałabym, że zakończyło się to pasmo niegodziwości, które są naszym i innych rodzin udziałem.

[32 – Niedatowane]

Po 3 latach służby na wschodzie, w 2011r prokurator X został powołany na prokuratora w prowincji YY. Był wyjątkowo skutecznym prokuratorem, w sprawach dotyczących terroryzmu. Pomimo tego, że na wschodzie Turcji obowiązywała 3-letnia służba, z własnej woli pozostał na linii przez kolejne 2 lata. W 2015r, kiedy proces pokojowy dobiegał końca, a ataki terrorystyczne nasiliły się, wspierał swoją wiedzą nowo mianowanych prokuratorów.

Po 8 latach ciężkiej pracy w południowowschodniej części kraju, pracy w złych warunkach i z dużym samopoświęceniem, został nominowany w prowincji YY. Kiedy myślał, że w końcu rozpocznie się nowy, stabilny etap jego życia, został zatrzymany i aresztowany pod zarzutem związków ze zbrojną organizacją terrorystyczną i próbę puczu, bez jakichkolwiek dowodów. Zatrzymali go jego koledzy, udając, że go nie znają, pytając go, na kogo głosował w wyborach do HSYK w 2014.

[33 – Niedatowane]

Jestem żoną sędziego X, który pracuje w Sądzie Kasacyjnym. Ma ponad 20 lat stażu pracy jako sędzia. 15 lipca pracował w sądzie do 17:30. Kiedy pojawił się w domu, rozpoczął pracę nad swoją nową książką o prawie karnym. Był to dla nas zwykły dzień. Wszystko było w porządku, do późnego wieczora. Chociaż, podobnie jak każdy, dowiedzieliśmy się o nieudanym puczu z TV, mojego męża oskarża się o udział w wojskowym puczu. Jest to najbardziej absurdalne oskarżenie, jakie kiedykolwiek usłyszałam. W konsekwencji, mój mąż jest osadzony w więzieniu Y, co kompletnie zrujnowało moje życie.

Pierwsze 5 dni przeszło na przesłuchania. Nie otrzymał żadnych informacji o tym gdzie się znajduje, jakie jest oskarżenie. Wszystkie nasze zasoby majątkowe zostały skonfiskowane. Od syna dowiedziałam się, że anulowano mu paszport, z powodu ojca.

Byłam zszokowana, gdy zobaczyłam męża. Stracił wagę, patrzył na mnie taki blady i zmęczony. Miałam szansę porozmawiać z nim kilka minut za kratami. Opowiedział mi. W czasie przesłuchania były okropne warunki. Czekał 5 dni w okropnym pokoju, z 30 osobami leżącymi na betonowej podłodze. Podawano dwa posiłki dziennie, na które składały się stary chleb z dżemem. Z powodu jedzenia wszyscy mieli [biegunkę?]. Byli bardzo źle traktowani, aby wymusić na nich przyznanie się do winy. Planowali go trzymać 30 dni, czyli maksymalny możliwy czas na podstawie dekretu o stanie

wyjątkowym. Ale poinformowano ich, że delegacja organizacji praw człowieka planuje odwiedzić miejsce zatrzymania. Wtedy wywieźli wszystkich, aby dokonać napraw, takich jak malowanie, etc. Został w pośpiechu przesłuchany, aresztowany i wysłany do więzienia Y. Chociaż dostał małą celę jednoosobową, przebywało tam 6 osób. Musieli spać na zmiany, jeden po drugim, po 2 godziny. Nie starczało łóżek dla wszystkich. Ciepła woda była tylko przez 2.5 godziny w tygodniu, co nie pozwalało na wykąpanie się wszystkich. Pomimo, że administracja więzienia nie zapewniła podstawowych rzeczy takich jak laczki, ręcznik, bielizna, nie pozwolili mi na dostarczenie mu tych rzeczy. W więzieniu jest sklep, gdzie osadzeni mogą robić zakupy – ale bardzo drogi i nie ma wszystkiego, co by potrzebował. Najpierw musi zamówić a potem długo czekać na dostawę. Czasem trwało miesiąc zanim skompletowali proste zamówienie.

Kiedy go ostatnio odwiedzałam, niestety dowiedziałam się, że zamknęli go w małej, ciemnej celi, samego na dziesięć dni i myślę, że wciąż tam jest. To arbitralna decyzja dyrekcji więzienia, bez poinformowania męża, ani jego prawnika. Napisał wiele petycji z pytaniem o przyczyny zamknięcia go w więzieniu. Do tej pory nie odpowiedzieli na żadną. Opierał się i wiele razy domagał się spotkania z dyrektorem więzienia. W końcu powiedzieli mu, że został zatrzymany, ponieważ taka była decyzja ministerstwa sprawiedliwości, przekazana telefonicznie. W celi nie może posiadać książek ani czasopism. Jest bardzo brudna. Był wystawiony przez wiele dni na tortury psychiczne i umysłowe. Kiedy go widziałam, trzęsły mu się ręce, wyglądał na wyczerpanego psychicznie i fizycznie. Byłam zdruzgotana widząc go w takim stanie. Bardzo mnie to zasmuciło. Nie zapomnę go ani przez chwilę mojego życia. Nie mogę spać wiedząc, w jakich okropnych warunkach on się znajduje.

Udałam się do generalnego dyrektora więzień w ministerstwie sprawiedliwości. Zapytałam o powód, dlaczego mój mąż jest tak traktowany i dlaczego siedzi w celi sam przez tyle dni. Odpowiedział mi: *“twój mąż nie wspierał prorządowego kandydata z Platformy Jedności Sędziów” w sędziowskich wyborach*

Powiedziałam, że mój mąż jest niewinny, niczego nie zrobił.

Mąż jest wciąż w celi. To oczywiście bezprawie. Nie ma gdzie się odwołać. Wszystkie drzwi są dla mnie zamknięte. Jedyne sposoby, w jaki mogę się wypowiedzieć, to ten mail.

[34 – Niedatowane]

Jestem jednym z tysięcy sędziów złożonych z urzędu i zatrzymanych po zamachu stanu z 15 lipca 2016, przeciwko pochodzącemu z wyborów rządowi Turcji. Dowiedziałem się o zamachu 15 lipca, gdy w domu grałem z dziećmi w gry. Zdecydowanie potępiam jakąkolwiek próbę obalenia demokratycznego porządku przez zamachy wojskowe. Władze tureckie powinny zbadać przestępstwa popełnione w czasie próby zamachu, wliczając zabójstwa, uszkodzenia ciała, a sprawcy powinni ponieść odpowiedzialność. Władze powinny przeprowadzić śledztwo z pełnym poszanowaniem praw człowieka oraz ogólnych zasad, takich jak, między innymi – domniemanie niewinności, osobista odpowiedzialność karna, zakaz bezprawnego karania, niedziałanie prawa karnego wstecz, pewność prawa, prawo do obrony, równość obrony i oskarżenia w procesie.

Przez 10 lat pracowałem dla mojego kraju, jako sędzia i nigdy nie brałem udziału w nielegalnych działaniach. Wygrywałem konkursy z najwyższymi notami i zostałem nominowany na sędziego pierwszej klasy przez HSYK. Z wyjątkiem tego śledztwa, nie byłem nigdy oskarżany i nie było wobec mnie prowadzone żadne śledztwo.

16 lipca, dzień po próbie zamachu, HSYK wystawiło listę 2745 sędziów i prokuratorów, którzy mieli być zawieszani na podstawie podejrzeń o „członkostwo w FETÖ/PYD”. Zastanawiam się, jak to jest możliwe, że tak wielu sędziów i prokuratorów można było zawiesić w ciągu jednego dnia po próbie zamachu. Ta lista musiała istnieć już wcześniej, skoro znaleźli się na niej emerytowani lub zmarli sędziowie/prokuratorzy? Lista mogła być przygotowana po ostatnich wyborach do HSYK w 2014.

Zgodnie z dekretem rządu z 23 lipca, sędziowie i prokuratorzy „uznani za członków lub w jakikolwiek sposób powiązani z organizacjami terrorystycznymi lub strukturami, jednostkami lub grupami, których działania zostały uznane przez Narodową Radę Bezpieczeństwa, jako działania przeciwko bezpieczeństwu narodowego” zostaną usunięci z urzędu ze stałym zakazem pracy, jako sędzia lub prokurator.

Decyzja sądu z 31 czerwca zamraża majątek 3048 sędziów i prokuratorów objętych dochodzeniem. HSYK złożyła mnie z urzędu 24 sierpnia 2016. Władze opublikowały moje nazwisko, wraz z tysiącami innych, w dzienniku urzędowym i niemalże wszystkich mediach, jako listę sędziów i prokuratorów zwolnionych z powodu podejrzeń o terrorizm. W krajach demokratycznych, sądownictwo cieszy się specjalnymi gwarancjami, które wzmacniają jego niezależność i bezstronność. Jeśli istnieją powody, aby przypuszczać, że sędziowie działali niezgodnie z ich funkcją, złożenie z urzędu musi być poprzedzone bardzo dokładnym śledztwem i silnym materiałem dowodowym. Decyzja HSYK nie spełniała tych standardów. Duże fragmenty decyzji traktowały o niebezpieczeństwie związanym z FETÖ, okraszone anegdotycznymi przykładami z udziałem sędziów i prokuratorów, a w części poświęconej faktom, przedstawiono ogólne, stereotypowe i niezindywidualizowane uzasadnienie, do którego po prostu dołączono dwie listy 2845 oraz 543 nazwisk. Żaden z przypadków określonych w decyzji, mnie nie dotyczył.

Zgodnie z ustawą nr 2802 o sędziach i prokuratorach, przed wymierzeniem kary dyscyplinarnej, inspektor musi przeprowadzić śledztwo. Osoby oskarżone muszą mieć dostęp do zgromadzonego materiału dowodowego i prawo do wyjaśnień, zanim zostanie podjęta decyzja. Zasada obiektywności i bezstronności została złamana, jako że nie miałem możliwości obrony w związku z decyzjami HSYK. Pomimo że wnioskowałem o dowody na moją winę, HSYK nawet nie odpowiedziała.

Podsumowując, HSYK usunęła sędziów i prokuratorów na podstawie „oceny” (raczej niż uzasadnionego osądu) ich członkostw czy kontaktów, bez przestrzegania jakichkolwiek konstytucyjnych czy prawnych zabezpieczeń, w stosunku do członków sądownictwa. Kiedy usłyszałem, że biuro prokuratora Ankarę wystawiło nakaz zatrzymania 2740 sędziów i prokuratorów, wliczając mnie, udałem się na policję. Przetrzymano mnie 5 dni w bardzo złych warunkach i źle mnie traktowano (ale nie torturowano). 5 dni później zostałem aresztowany na podstawie zarzutów o członkostwo w FETÖ/PDY, pomimo konstytucyjnych czy prawnych gwarancji (ustawa o sędziach i prokuratorach nr 2802) zabezpieczających członków sądownictwa. W czasie przesłuchania sędzia oświadczył, że jestem oskarżony o członkostwo w FETÖ/PDY, ale ani sędzia ani prokurator nie przedstawili żadnych dowodów. Decyzję o zatrzymaniu i aresztowaniu podjęto na podstawie tego, że moje nazwisko pojawiło się na liście HSYK. Ani sędzia ani prokurator nie przedstawili dowodów potwierdzających jakiegokolwiek bezprawne działanie, a decyzja o areszcie nie uwzględniała żadnych dowodów indywidualnej winy. Zgodnie z prawami człowieka, decyzja o tymczasowym aresztowaniu wymaga od sądu zebrania dowodów, wystarczających na uzasadnione podejrzenie popełnienia zarzucanego czynu przez oskarżonego. Aby uzasadnić przedłużenie aresztowania, sąd potrzebuje dowodów na konkretne fakty i okoliczności, uzasadniające przedłużenie. Moje zażalenia na zatrzymanie i aresztowanie zostały odrzucone, pomimo braku dowodów na osobistą winę.

Z drugiej strony, moja żona, która pracowała w ministerstwie została też wyrzucona dekretem z 1 września 2016. Dodatkowo, dożywotni zakaz pracy w sektorze publicznym (co oznacza również zawody prawnicze), anulowanie paszportów całej rodziny, eksmisja z mieszkania i zamrożenie środków finansowych spowodowały niepotrzebną biedę i prześladowanie mojej rodziny. Wszystkie

moje środki finansowe zamrożono, co jest karą nie tylko dla mnie, ale także dla żony i dzieci. W związku z tym, straciliśmy wszystkie nasze przychody. Społeczeństwo demokratyczne wyklucza odpowiedzialność zbiorową rodziny i traktowanie ich, jako podejrzanych czy potencjalnie podejrzanych, nawet w przypadku stanu wyjątkowego.

Podsumowując – Turcja powinna zapewnić podstawowe zasady państwa prawa, takie jak: domniemanie niewinności, osobista odpowiedzialność i kara, niedopuszczalność bezprawnej kary, niedziałanie prawa wstecz, pewność prawa, prawo do obrony, prawo do sprawiedliwego procesu, równość stron.

[35 – Niedatowane]

16 lipca 2016, około godziny 4:00 rano, kiedy trwała jeszcze próba zamachu stanu, zastępca głównego prokuratora z biura głównego prokuratora w Ankarze, Necip Iscimen, ogłosił w kanale Haberturk Channel, że wydano nakaz zatrzymania niektórych sędziów, prokuratorów, sędziów Sądu Najwyższego, Rady Państwa i Sądu Konstytucyjnego. Jako, że zamach stanu jeszcze trwał, a sprawcy nie zostali jeszcze dokładnie zidentyfikowani, jasne jest, że nakaz zatrzymania i zawieszenia był skierowany dokładnie przeciwko sędziom i prokuratorom.

Dowiedziałem się o decyzji o zawieszeniu sędziów i prokuratorów, i ich zatrzymaniu, 16 lipca 2017 (2745 sędziów i prokuratorów). Kiedy przyjechałem do domu około godziny 18:00 zauważyłem, że dom został przeszukany i wymieniono zamki, zdałem sobie sprawę, że zdecydowano o moim zatrzymaniu. W związku z tym zgłosiłem się na komendę policji i oddałem się do ich dyspozycji.

Zatrzymano mnie na komendzie w izbie zatrzymań na 3 dni. Pozostawałem tam, w 5-osobowym pomieszczeniu, w którym umieszczono 10 osób, było gorąco i brakowało powietrza. Podawano tylko suchy prowiant i miałem pewne problemy, bo nie było oddzielnych toalet dla kobiet i mężczyzn i była tylko jedna łazienka. W prysznicu była tylko zimna woda. Sytuacja taka jest pogwałceniem przepisów Art. 93 CMYK (prawo o sądach powszechnych) i Art. 25 regulującego zatrzymanie, przeszukanie i przesłuchanie. Skuto mi ręce kajdankami, za plecami, raniąc je.

Z pogwałceniem Art. 21, nie pozwolono mi w czasie zatrzymania, na widzenie z rodziną czy z prawnikiem.

Mój dom przeszukano bezprawnie w czasie mojej nieobecności. Jako że Sąd Karny Pokoju wystawił budzący wątpliwości nakaz przeszukania „ad hoc” pomiędzy 16.07.2016 a 17.07.2016, mój dom można było przeszukać w ciągu 24 godzin kalendarzowego dnia 16 lipca 2016, od 0:00 do 23:59. Przeszukanie natomiast nastąpiło o 2:30 następnego dnia, 17 lipca 2016. Mir domowy został naruszony, a przedmioty będące moją własnością zostały zabrane bez mojej zgody.

Art. 88 ustawy nr 2802 o sędziach i prokuratorach mówi, że sędzia/prokurator zatrzymany na gorącym uczynku przestępstwa zagrożonego wyższą karą, nie może być zatrzymany, nie można ich przeszukiwać i nie można przeszukiwać jego domu. Pomimo tego, z góry założono, że jestem winny, bez żadnych faktów wskazujących na „gorący uczynek”, bez żadnego dowodu dającego uzasadnione wątpliwości lub silne podejrzenia co do przestępstwa. W związku z tym nakaz zatrzymania i przeszukania, wydany w trybie Art. 309-314 TCK o członkach organizacji terrorystycznych nie przystoi do żadnej uniwersalnej reguły prawnej.

Zgodnie z art. 119 CMK (Kodeks Postępowania Karnego) przeprowadzono przeszukanie doraźne.

Niezgodnie z art. 119/4 CMK, prokurator nie brał udziału w przeszukaniu.

Niezgodnie z art. 121 CMK, kopia protokołu przesłuchania nie została przekazana każdemu z uczestników/obecnych.

Niezgodnie z art. 134/3-4-5 CMK, w czasie przeszukania zajęto nośniki cyfrowe bez wykonania kopii (obrazów) danych, co pozwala na manipulację nośnikami, co oznacza że stają się „bezprawnymi dowodami”

Niezgodnie z art. 127/3 CMK, po zajęciu własności, proces ten nie został „zatwierdzony” przez prokuratora.

Niezgodnie z art. 147 CMK, w czasie odbierania zeznań przez prokuratora, zadawane pytania miały charakter „kwestionariusza” dotyczącego życia prywatnego, mającego na celu określenie osobistych przekonań, opinii w momencie, gdy nie przedstawiono zarzutów kryminalnych, nie przedstawiono wiarygodnych dowodów.

W czasie odbierania zeznań, we wstępnym raporcie HSYK określono, że przesłuchanie się rozpoczęło, podczas gdy we wstępnym raporcie prezydium HSYK określono, że protokołu przesłuchania nie ma w aktach. We wstępnym raporcie prezydium HSYK określono tylko, że „przesłuchania w celu określenia przynależności do organizacji terrorystycznych rozpoczęły się”. Z drugiej strony, prokurator już określił winnych udziału w organizacji terrorystycznej i zamachu na porządek konstytucyjny, więc zostałem zamknięty przez innego prokuratora, który w ogóle nie odebrał ode mnie zeznań.

Karny sąd pokoju wykorzystywał do przesłuchania nielegalne metody. 20.07.2016 około 6:00 zabrano nas z aresztu i – po raporcie medycznym i obronie prokuratora [?]- czekaliśmy 20 godzin na rozpoczęcie przesłuchania przez sędziego, około 2:00 nad ranem. Musieliśmy czekać bez możliwości snu czy odpoczynku, w małych, zatłoczonych pokoikach, byliśmy zmęczeni, gdy rozpoczynało się przesłuchanie, tak więc odebrano nam prawa do obrony... Złamano zakaz tortur wynikający z artykułu 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Sędzia Karnego Sądu Pokoju wydał nakaz aresztowania niezgodnie z prawem. W Art. 309 TCK nie ma wskazanych przestępstw z tytułu próby zamachu stanu. W świetle Art. 101/2 CMK, nie przedstawiono wiarygodnych dowodów, które uzasadniałyby konieczność aresztowania.

W świetle Art. 101/2-c CMK, nie przedstawiono ani jednego faktu, który by uzasadniał aresztowanie czy udowadniał, że w tym konkretnym przypadku zaistniały jakiegokolwiek zdarzenia je uzasadniające.

Niezgodnie z Art. 107/2 CMK, nie umożliwiono poinformowania najbliższych o zatrzymaniu.

Niezgodnie z art. 88 prawa nr 2902 o sędziach i prokuratorach, pomimo że nie dokonano zatrzymania na gorącym uczynku, co uzasadniałoby ciężką karę, wystawiono nakaz aresztowania. Fakt, że nie przygotowano raportu z zatrzymania na gorącym uczynku, podkreśla nielegalność tej sytuacji.

Nakaz zatrzymania i przeszukania narusza zasadę domniemania niewinności poprzez stwierdzenie „sędziowie i prokuratorzy, którzy są członkami FETÖ”.

Sędzia przesłuchiwał mnie z udziałem dwóch ciężko uzbrojonych policjantów, niezgodnie z zasadą „publiczności przesłuchań”.

Sędzia, który wystawił nakaz zatrzymania i przeszukania oraz sędzia, który wystawił nakaz aresztowania to małżeństwo. W ten sposób pogwałcono zasadę bezstronności sędziowskiej.

Nakaz „prewencyjnego zawieszenia i zgody na przesłuchanie” sędziów i prokuratorów jest niesprawiedliwy i bezprawny, jako że bazuje na wstępnym raporcie prezydium HSYK, które jako takie jest uważane za instytucję [non-operant]. W aktach prokuratora brak jest tego wstępnego raportu.

Jasne jest, że w sytuacji zagrożenia życia i braku odpowiedniego miejsca pracy, zbieranie dowodów na 2745 sędziów i prokuratorów na raz, powiązanie tych dowodów z sędziami i prokuratorami we wstępnym raporcie z dnia 16.07.2016, byłoby w zwykłych warunkach fizycznie niemożliwe.

Przygotowanie tej listy zajęłoby 260 godzin, jeśli przeznaczono by średnio 5 minut na jednego sędziego czy prokuratora. Wpisywanie sędziów i prokuratorów na „czarną listę”, niezgodnie z prawem to główna okoliczność. Prokurator A, który zmarł kilka miesięcy temu na atak serca, również znalazł się w tym niechlujnym i bezpodstawnym wstępnym raporcie.

Asystent sekretarza generalnego HSYK udostępnił (nie w kanałach oficjalnych, ale przez swoje konto Twitter) informację „Zgarniamy tych drani z FETÖ”, razem z tabelą pokazującą ciężkie więzienia. Tweeta podał dalej kolejny asystent sekretarza generalnego. Pokazuje to jasno, jak HSYK, która powinna być bezstronna, obiektywna, niezależna i działająca na podstawie dowodów, działa subiektywnie i bezpodstawnie.

Nawet, jeśli istniałyby jakieś dowody na rzekome czyny, nazwiska 2745 (a później ponad 3700) sędziów i prokuratorów opublikowano bez jakiegokolwiek refleksji, doprowadzając do nieodwracalnych masowych szkód wyrządzonych oskarżonym, bez oceny ich dorobku, jakości pracy, bieżących spraw i stanu cywilnego. W ten sposób złamano podstawy przesłuchań dyscyplinarnych i jedną z najważniejszych zasad kodeksu postępowania karnego „zasada osobistej odpowiedzialności za przestępstwa i kary”.

Nie określono materialnych i prawnych podstaw niezbędnych do stwierdzenia zbrodni. Nie zebrano dowodów uniewinniających i odebrano nam możliwość zebrania takich dowodów, poprzez wydanie decyzji o natychmiastowym zatrzymaniu i osadzenia w więzieniach. W ten sposób odebrano nam prawa „domniemania niewinności”, „prawo do odwołania się”, prawo do aktywnej obrony” określone w Art. 6 EKPCz, co jednocześnie ostro pogwałciło nasze „prawo do sprawiedliwego procesu”.

15 lipca 2016, bezpośrednio po próbie zamachu stanu, odbyło się zgromadzenie ogólne HSYK. 16 lipca 2016, pięciu głównych członków HSYK wskazanych przez HSYK zostało zawieszonych, w wyniku bezprawnej procedury. Nakaz zatrzymania wydano w tym samym dniu.

Dwóch członków Sądu Konstytucyjnego, 140 członków Sądu Najwyższego i 48 członków Rady Państwa zostało zatrzymanych.

Dwójka członków zgromadzenia, wybranych przez drugie biuro HSYK i inni członkowie wybrani przez egzekutywę, pracowali w chaosie, nie byli w stanie dokonać efektywnej oceny i podejmowali subiektywne decyzje.

Opublikowano listę z nazwiskami i informacjami zawodowymi małżonków zawieszonych sędziów i prokuratorów. Publikacja nie odbyła się oficjalnymi kanałami HSYK, ale przez media internetowe, takie jak „Adalet Gundemi”, „Oda TV” i przez aplikacje, takie jak WhatsApp.

Później potwierdzono te listy. W ten sposób zaatakowano nie tylko sędziów i prokuratorów, ale także ich rodziny. Ich małżonkowie pracujący w budżetówce również zostali zawieszani.

Obecność postu „Wszystkich członków FETÖ należy wyeliminować” na stronie Facebook sędziego, który wystawił nakaz zatrzymania, świadczy o złamaniu zasady bezstronności sędziego.

Jako że sędziowie i prokuratorzy nie mogli spotkać się z obrońcą, przed wystawieniem nakazu aresztowania, prawo do obrony i sprawiedliwego procesu określone w art. 6. EHCR zostało naruszone.

W czasie przeszukania domu, dokonanego bez mojej obecności, nie wykonano kopii danych skonfiskowanego laptopa i tableta, co pozwala na nielegalne manipulowanie tymi narzędziami.

Dziesiątki policjantów wywierało naciski, przerywało oskarżonym i ich obrońcom w trakcie przesłuchań przed przesłuchującym sędzią, przeszkadzając w przeprowadzeniu obrony.

Nakaz aresztowania i zawieszenia stał się metodą zastraszania sędziów i prokuratorów, ponieważ niektórzy sędziowie, którzy zwolnili podejrzanego, a także niektórzy prokuratorzy, zostali zawieszani i zatrzymani.

Powagę sytuacji potwierdza fakt, zatrzymano także niektórych z prawników, którzy informowali o tej sprawie.

Zasada nienaruszalności miru domowego i miejsca pracy, określona w art. 8 EKPCz została pogwałcona, przez nielegalne wystawienie nakazu przeszukania mojego domu.

Moje prawo własności zostało ponownie złamane, gdy nielegalnie zamrożono moje środki finansowe.

Pogwałcono sposób dochodzenia od przypuszczeń do dowodów, jako regułę kodeksu postępowania przygotowawczego, określoną w Art. 6 EKPCZ – „Prawo do sprawiedliwego procesu”

Moja wolność fizyczna i intelektualna została ograniczona, w wyniku nielegalnego osadzenia w więzieniu. Nienaprawialna szkoda została już wyrządzona i będzie nadal wyrządzana. W związku z tym, naruszono moje Prawo do Wolności i Bezpieczeństwa określone w Art. 5 EKPCz.

Naruszono moje Prawo do Zakazu Tortur i Nieludzkiego i Degradującego Traktowania lub Karania oraz moje Prawo do Obrony określone w Art. 3 EKPCz, poprzez wykorzystanie Bezprawnej Metody Przesłuchania.

Pogwałcono „Prawa do Sprawiedliwego Sądu” określone w Art. 6 EKPCz, w szczególności: niezawisłego procesu, bezstronnego procesu, domniemania niewinności, informacji o zarzutach, czasu niezbędnego do przygotowania obrony, prawa do uzasadnienia wyroku.

[36 – Niedatowane]

Pracowałem jako turecki prokurator przez sześć lat. Po ataku zamachowym w dniu 15 lipca 2016 r. zostałem aresztowany, a następnie zatrzymany z oskarżeniem o domniemane członkostwo lub związku z „FETÖ/PDY” i rzekomego zaangażowania w nieudany przewrót 15 lipca.

Jestem przetrzymywany w areszcie przez ponad 8 miesięcy, bez żadnych dowodów i uzasadnionych podejrzeń. Podczas mojego zatrzymania prawo do rzetelnego procesu, zasada niewinności i zasada osobistej odpowiedzialności za przestępstwa i osobistej kary, zostały naruszone decyzjami prokuratora i sądu.

Krajowe środki odwoławcze, związane z zatrzymaniem, pozostają nieskuteczne, jako że decyzja o zatrzymaniu została podjęta nie przez niezależne sądy, ale przez sędziów orzekających na mocy dyrektyw HSYK, która nie jest niezależna od władzy wykonawczej. Dekret nr 667 przyjęty po nieudanym zamachu stanu, uwalnia urzędników od odpowiedzialności za działania podjęte w stanie wyjątkowym. Natomiast Europejski Trybunał Praw Człowieka nie dopuścił do rozpatrzenia wniosków zatrzymanych sędziów, ponieważ nie wyczerpali oni krajowych środków odwoławczych (wyrok w sprawie HalilSari przeciwko Turcji i Mercan przeciwko Turcji z 2016)

Po moim zatrzymaniu zostałem również usunięty z urzędu decyzją HSYK bez uwzględnienia zasad niezależności i immunitetu sędziów określonych w Konstytucji Republiki Tureckiej i zwykłych ustaw o sędziach i prokuratorach, prawo nr 2802. Ogółem 3628 sędziów zostało zwolnionych ze swoich stanowisk i na podstawie dekretu nr 667.

Decyzja o usunięciu z urzędu nie została zindywidualizowana i uzasadniona możliwymi do zweryfikowania dowodami na etapie poprzedzającym decyzję, HSYK pozbawił mnie prawa do osobistej obrony. Ponadto członkowie HSYK, którzy podjęli decyzję o moim usunięciu, nie byli niezależni od władzy wykonawczej. Dlatego Europejska Sieć Rad Sądownictwa postanowiła zawiesić HSYK w swoim statucie obserwatora w dniu 8 grudnia 2016 r. po tym, jak HSYK masowo usunęła z

urzędu tureckich sędziów i prokuratorów. ENCJ w swojej decyzji podkreśliła, że HSYK nie jest już instytucją niezależną od władzy wykonawczej.

W okresie mojego zatrzymania nadal naruszano moje prawa i wolności: na przykład, pomimo odwołania się od mojego zatrzymania (i przedłużenia zatrzymania) i wielokrotnych wniosków o zwolnienie, (kolejny) sąd pierwszej instancji (a nie trybunał) odrzucił większość moich aplikacji bez uzasadnienia lub cytując stereotypowe podstawy odmowy. Ustawy nie zostały mi udostępnione. Niektóre środki zastosowane wobec zwolnionych sędziów, również nadmiernie karały ich rodziny, na przykład, eksmisja z domu, który był własnością państwa i anulowanie paszportów wszystkich członków rodziny

Na koniec: Dekret nr 685 nie zawiera przepisów, które umożliwiałyby odwrócenie skutków prawnych nielegalnego uwięzienia tureckich sędziów i prokuratorów [dalej niezrozumiałe]

[37 – Niedatowane]

1. Jestem obywatelem Republiki Turcji. Byłem Sędzią Sądu Najwyższego. Ale teraz jestem prawnikiem, który nie może używać tytułu sędziego lub identyfikować się, jako sędzia, nie mogę też uprawiać swojego zawodu. Chcę poinformować was o tym, jak do tego doszło i rozpowszechnić tą informację, jako głos źle traktowanych sędziów i prokuratorów.

2. W ciągu 30 lat mojego życia zawodowego, nigdy nie dyskryminowałem nikogo ze względu na płeć, rasę, język czy wyznanie religijne. Nigdy nie byłem nawet podejrzany. Nigdy nie otrzymałem żadnej kary dyscyplinarnej. Nie utrzymywałem powiązań ani relacji z żadną grupą polityczną, kongregacją, organizacją itp. gdy zajmowałem swoje stanowisko. Nie działałem w zgodzie z żadną formacją tego rodzaju, ani też nie ustosunkowywałem się do takich formacji.

3. W Turcji w 2010 r. O odbyło się referendum konstytucyjne. Zgodnie z nim większość członków Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów (HSYK) miała być wybierana przez sędziów i prokuratorów. Ogłoszono wybory z listą [kandydatów], zawierającą opinie ówczesnego Ministerstwa Sprawiedliwości i urzędników ministerstwa.

4. Duża część kandydatów popieranych przez Ministerstwo Sprawiedliwości została wybrana do Najwyższej Rady Sędziów i Prokuratorów. Po utworzeniu w ten sposób HSYK, liczba członków Sądu Najwyższego została zwiększona o 137 członków (z 250 na 387), a liczba członków Rady Państwa wzrosła o 61 członków (z 95 do 156) zgodnie z ustawą nr 6110. W 2011 r. HSYK ogłosiła wybory na nowo utworzone stanowiska.

5. Gdy nadal z oddaniem pełniłem swoje obowiązki w sądzie najwyższym, urzędników państwowych zaniepokoiły pewne przesłuchania i czynności prokuratorskie i sędziowskie w sądach pierwszej instancji w niektórych prowincjach i regionach. Urzędnicy rządowi stawiali zarzuty, że członkowie wymiaru sprawiedliwości są zaangażowani w nielegalne działania.

6. Aby spacyfikować członków wymiaru sprawiedliwości, których działania, ideały myśli i styl życia, których nie aprobował rząd i grupa, która współpracowała z nim podczas wyborów HSYK, przed kolejnymi wyborami do HSYK, rząd utworzył Stowarzyszenie Jedności Sądowej (YBP), w skład którego wchodziłi sędziowie i prokuratorzy popierający idee i pomysły rządu. Kandydaci YBP wygrali wybory dzięki obietnicy podwyżki pensji dla sędziów i prokuratorów (faktycznie wynagrodzenia wzrosły po wyborach) oraz obiecanejmu wsparciu logistycznemu i transportowemu.

7. Pierwszą czynnością HSYK, po rozpoczęciu działalności przy wsparciu rządu, było podjęcie działań w sprawie sędziów i prokuratorów działających w sądach pierwszej instancji, którzy - jak wierzyła HSYK - nie głosowali na ich kandydatów. Sędziowie i prokuratorzy, którzy znaleźli się na ich listach, zostali usunięci ze służby licznymi dekretemi, bez realnych czy sprawiedliwych powodów.

9. Rząd kontynuował wysiłki na rzecz zmiany struktury członkowskiej HSYK, eliminując tych, których posądzał o sprzeciw polityce rządu i którzy nie spełniali jego oczekiwań. Aby to zapewnić, wprowadzono ustawę nr 6572 zwiększającą liczbę wydziałów i członków Sądu Najwyższego i Rady Państwa nawet, jeśli nie było rzeczywistej potrzeby ani niezbędnej infrastruktury do jej wykonania. Liczba członków Sądu Najwyższego została podwyższona z 387 do 516, a liczba członków Rady Państwa zwiększona z 156 do 195. W rezultacie, zgodnie z wolą i oczekiwaniem rządu, HSYK wybrała nowych członków i zmieniła strukturę Sądów Najwyższych. Ale rząd nadal nie był usatysfakcjonowany. W piątek 1 lipca 2016 r. bez żadnego ostrzeżenia i uzasadnienia, Zgromadzenie Narodowe Turcji uchwaliło ustawę 6723 pozwalającą na zwolnienie ze służby członków Sądów Najwyższych, których podejrzewano o to, że nie oddali głosu na szefów departamentów wspieranych przez rząd, których uznano za przeciwników, oraz których styl życia i światopogląd nie były akceptowalne przez rząd.

9. Jeszcze w trakcie trwania procedury ustawodawczej ustawy 6723, w piątek, 15 lipca 2016 r. miała miejsce próba zamachu stanu. W 3-5 godzin po próbie zamachu stanu, gdy wciąż nie wiadomo, co dokładnie się wydarzyło i kiedy jeszcze szczegóły wydarzenia nie były znane, pojawiły się wypowiedzi na temat przesłuchań prowadzonych na wniosek i życzenie rządu przez Prokuratorów Naczelnych Republiki mające na celu ustalenie, w jaki sposób członkowie Sądu Najwyższego, sędziowie i prokuratorzy przygotowali, wspierali i uczestniczyli w przewrocie.

10. Początkowo podjęto decyzję, że 140 członków Sądu Najwyższego, 2 szefów departamentów Sądu Najwyższego, 48 członków Sądu Najwyższego, 2 członków Trybunału Konstytucyjnego, 7 członków Najwyższego Sądu Wojskowego, 2 członków Wojskowego Naczelnego Sądu Administracyjnego i 2745 sędziów i prokuratorów sądów powszechnych, których umieszczono na liście przeciwników rządu, ma zostać na podstawie ustawy 6723: zwolnionych ze służby, odszukanych, zatrzymanych i aresztowanych.

11. Osoby te zostały zatrzymane pod zarzutem usiłowania obalenia lub nielegalnej zmiany porządku konstytucyjnego i członkostwo w zbrojnej organizacji terrorystycznej, o nazwie (FETÖ / PDY). Mimo braku dowodów stwierdzono winę oskarżonych, odmówiono im prawa do obrony, pogwałcono domniemanie niewinności i naruszono zasadę indywidualnej odpowiedzialności karnej, a wyroki nie były wydane prawomocnie. Część z nich została uwolniona pod warunkiem kontroli sądowej. Później podjęto decyzje o zatrzymaniu 678, 189, 203 i 192, czyli łącznie 1262 osób. Ponad 4000 członków Sądu Najwyższego, sędziów i prokuratorów zostało tymczasowo zwolnionych ze służby. Tysiące sędziów i prokuratorów, członków sądów wyższych, członków HSYK i Trybunału Konstytucyjnego zostało eksmitowanych ze swoich mieszkań. Najpierw wypłacano im tylko połowę pensji, potem w ogóle pensje nie były wypłacane. Minęło 8 miesięcy, ale dotychczas nie postawiono tym ludziom żadnych zarzutów.

12. Następnie zdecydowano, że ci sędziowie i prokuratorzy [wybrani] przez HSYK i członkowie High Court of Justice powołani na niższe stanowiska sądowe zgodnie z ustawą nr 6723 mają być złożeni z urzędu. W dekrete uchwalonym przez rząd stanu wyjątkowego zdecydowano, że *„Bez konieczności wydania wyroku, nie będą już pracować w służbie publicznej ani nie będą zatrudniani bezpośrednio lub pośrednio; zostaną pozbawieni swoich uprawnień, nie będą ponownie zatrudnieni na stanowiskach, na których wykonywali swoje obowiązki; w ciągu piętnastu dni zostaną wyekskmitowani z zajmowanych lokali publicznych, w których przebywają, nie będą mogli korzystać z tytułów zawodowych takich jak szef lub członek Sądu Najwyższego, sędzia lub prokurator i nie będą mogli korzystać z praw związanych z tymi tytułami”*.

13. Pasporty tych sędziów, prokuratorów i ich małżonków zostały unieważnione, broń palna, którą posiadali zgodnie z prawem, została skonfiskowana, a ich aktywa i konta bankowe, zostały zablokowane.

14. Ze względu na manipulacje opinią publiczną w rządowych mediach, wrogą atmosferę stworzoną przez rząd przy ogłoszeniu stanu wyjątkowego i ze względu na dyskryminujące, opresyjne zachowanie oraz stosunek HSYK, która postępuje jak instytucja bezpośrednio związana z rządem, prokuratorzy i sędziowie prowadzący dochodzenia w sprawie zamachu stanu, obawiają się, że spotkają ich takie same konsekwencje, w związku z tym traktują swoich oskarżanych kolegów, jako zdrajców i wrogów, nie powstrzymując się od wydawania najcięższych wyroków.

15. Kiedy ustawa nr 6723 została przyjęta w Wielkim Zgromadzeniu Narodowym Turcji, byłem członkiem Sądu Najwyższego. W poniedziałek, 11 lipca 2016 r. grupa 21 członków Sądu Najwyższego i członków Rady Państwa zebrała się przed budynkiem Sądu Najwyższego. Zgodnie z artykułem 25 „Wolność myśli i opinii” oraz artykułem 26 „Wolność wyrażania opinii i rozpowszechniania myśli” Konstytucji Republiki Turcji i zgodnie z Europejską Konwencją Praw Człowieka, złożyli – pozbawione jakichkolwiek cech przestępstwa – oświadczenie przeciwko ustawie nr 6723. Oświadczenie to było szeroko publikowane w różnych mediach i na stronach internetowych.

16. Dzień po tym wydarzeniu pojawiła się w mediach wiadomość zatytułowana „Rozpoczęto się dochodzenie w sprawie 21 członków Sądu Najwyższego i Rady Państwa, którzy zbrali się, aby zaprotestować przeciwko nowej ustawie zmieniającej strukturę sądownictwa”.

17. W tych warunkach wydawało się mało prawdopodobne, że zostaną wybrani ponownie na członka Sądu Najwyższego. Z tego powodu postanowiłem przejść na emeryturę.

18. Ustawa nr 6723 weszła w życie po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym z dnia 23.07.2016. Z mocy tej ustawy wszyscy członkowie dwóch Sądów Najwyższych (Sądu Najwyższego i Rady Państwa) zostali usunięci z urzędu zgodnie z przepisami przejściowymi dodanymi do ustaw dla Sądu Najwyższego i Rady Państwa. W ciągu 2 dni od 23 lipca 2016 r., kiedy to ustawa weszła w życie, 75 członków Rady Państwa i 267 członków Sądu Najwyższego zostało przywróconych na stanowiska przez HSYK. Reszta została przydzielona do sądów niższej instancji, sądownictwa śledczego lub prokuratury.

19. Nie otrzymałem żadnego (oficjalnego) powiadomienia dotyczącego mojego stanowiska. Tym samym nie mogłem złożyć wniosku o „ponowne rozpatrzenie” ani nie mogłem złożyć sprzeciwu od decyzji Zgromadzenia Generalnego.

20. Moje członkostwo w Sądzie Najwyższym zostało anulowane ustawą, zabrano mi także prawo do sądu. Z tego powodu złożyłem odwołanie bezpośrednio do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

21. Zgodnie z naszą konstytucją i zapisami ustawy o sędziach i prokuratorach, nie jest możliwe „wymierzenie kary dyscyplinarnej urzędnikom służby cywilnej, bez zapewnienia im prawa do obrony”. Zgodnie z Europejską Konwencją Praw Człowieka, osoba oskarżona o przestępstwo ma prawo do obrony. Prawo do obrony jest prawem uniwersalnym.

22. W rzeczywistości jestem zobowiązany udowodnić moją niewinność. Innymi słowy, próbuję udowodnić moją niewinność, mimo że nie oskarżono mnie o żadne przestępstwo. Jest trudno, a nawet niemożliwe, udowodnić, że coś nie istnieje. O wiele łatwiej jest udowodnić, że coś istnieje. Jeśli popełniłem jakieś przestępstwo, to musi zostać udowodnione.

23. Domniemanie niewinności jest zagwarantowane zgodnie z artykułem 38 i artykułem 15 pkt 2 naszej Konstytucji, podobnie jak powszechne domniemanie niewinności, zgodnie z art. 6 pkt 2 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka. Tak więc „nikt nie może być uznany za winnego, dopóki wina nie zostanie potwierdzona decyzją sądu”.

24. Publikowanie w Dzienniku Urzędowym mojego nazwiska, jako członka organizacji FETÖ/PDY i usunięcie ze stanowiska, bez rozstrzygającej decyzji sądu, bez uznania domniemania niewinności, bez prawa do obrony, bez podawania jakiegokolwiek powodu lub polegania na jakimkolwiek dowodzie ujawniającym mój związek z tą organizacją, stanowią poważne naruszenie praw człowieka. Ponadto stwierdzenie „udowodniono winę posiadania powiązań z organizacją FETÖ/PDY” w uzasadnieniu decyzji jest równoznaczne z zastąpieniem sądu przez Zgromadzenie Ogólne HSYK, mimo że zgodnie z art. 9 naszej Konstytucji „władza sędziowska jest sprawowana przez niezależne sądy w imię Narodu Tureckiego”.

25. 60-stronicowe, zbiorowe uzasadnienie z decyzją o usunięciu z zawodu, dotyczące 2847 osób, zostało napisane przez Zgromadzenie Ogólne HSYK. W ten sposób naruszono zasadę pewności prawa.

26. Zgodnie z uniwersalną zasadą osobistej odpowiedzialności karnej, nie wolno wymierzać kary danej osobie, z powodu przestępstwa innej osoby. Nikt nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za działania innej osoby. Wszyscy powinni być odpowiedzialni za własne działania. Pomimo tego, moja małżonka, która pracowała jako asystent medyczny, została tymczasowo zawieszona, ponieważ zostałem zatrzymany i usunięty ze stanowiska sędziego. Następnie została zwolniona, zgodnie z dekretem wydanym na mocy stanu wyjątkowego.

27. Nawet to nie wystarczyło HSYK, ponieważ gdy zostałem usunięty ze stanowiska, mój syn również został zwolniony ze służby cywilnej.

28. Ponieważ oficjalny powód zwolnienia jest zapisany w rejestrach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako „OHAL / KHK” (dekret wydany przez rząd stanu wyjątkowego - Olaganüstü Hal Kanun Hükmünde Kararname) można powiedzieć, że w ten sposób oznakowane osoby są stygmatyzowane. Kiedy będę szukał pracy, pracodawca odmówi zatrudnienia z tego właśnie powodu i pozostanę bezrobotny. To spowoduje, że ja i moja rodzina stoimy w obliczu śmierci cywilnej. Piętno nie jest ograniczone tylko do mnie, ale wptynie też na przyszłość moich dzieci i na wszystkich członków mojej rodziny.

29. Nie jest rozsądne, logiczne ani zgodne z rządami prawa, że rząd lub ciało ustawodawcze stawia się na pozycji władzy sędziowskiej, wydając werdykt tak, jakby wydano prawomocny wyrok skazujący i obarczając sądownictwo odpowiedzialnością za podłą próbę zamachu stanu 15 lipca.

30. Decyzja o usunięciu z zawodu przez Zgromadzenie Ogólne HSYK została opublikowana w Dzienniku Urzędowym w dniu 25.08.2016. Zgodnie z ustawą nr 6087 art. 33, złożyłem we właściwym czasie wniosek o ponowne rozpatrzenie decyzji. Mimo że nie doczekałem się odpowiedzi, zatem decyzja nie była jeszcze ostateczna, w związku z tym wciąż de-facto byłem sędzią, nie wypłacono mi pensji za wrzesień, październik i listopad, co zmusiło mnie do złożenia pozwu do sądu administracyjnego. Proces jest nadal w toku. Z jednej strony zostałem usunięty ze stanowiska w sposób, który uniemożliwi mi w przyszłości pracę w służbie cywilnej, z drugiej strony, chociaż wciąż formalnie byłem sędzią, wynagrodzenie, do którego miałem prawo, nie zostało wypłacone.

Podsumowując:

31. Kiedy pełniłem obowiązki członka Sądu Najwyższego, zostałem wpisany na listę przeciwników politycznych tylko dlatego, że nie przyjąłem wizji i stylu życia władzy politycznej. Nie zostałem ponownie wybrany na członka Sądu Najwyższego, ponieważ byłem obecny podczas czytania deklaracji, która krytykowała prawo napisane w celu usunięcia mnie i moich kolegów z naszych stanowisk. Decyzję o moim zatrzymaniu, przeszukaniu i aresztowaniu wydano rano po próbie zamachu stanu, którego nigdy bym nie poparł, ponieważ jest to sprzeczne z demokracją i wolą narodu. Przebywałem w areszcie przez 4 dni. Następnie zostałem zwolniony, aby odpowiadać z wolnej stopy. Ponieważ ustawa usunęła mnie ze stanowiska, zostałem mianowany przez HSYK sędzią śledczym. Zostałem tymczasowo zawieszony.

32. W środę 24 sierpnia 2016 r. zostałem usunięty z urzędu. Moje nazwisko zostało opublikowane na stronie internetowej HSYK oraz w Dzienniku Urzędowym wraz z nazwiskami 2847 innych osób tak, jakbyśmy byli członkami organizacji terrorystycznej. W ten sposób zostałem skazany na życie, jakbym był terrorystą. Mój wniosek o ponowne rozpatrzenie został odrzucony przez HSYK. W międzyczasie, chociaż moje zatrudnienie trwało nadal, moje wynagrodzenia z września, października i listopada nie zostało wypłacone. Chciałem przejść na emeryturę, nie byłem jeszcze w stanie tego zrobić. Mój paszport i paszporty mojej rodziny zostały unieważnione, moja zarejestrowana broń palna skonfiskowana. Bank, w który miałem konto, bez powiadomienia zablokował moją kartę kredytową.

33. W związku z moim zwolnieniem i z naruszeniem zasady osobistej odpowiedzialności karnej, zwolniono z pracy moją żonę, która pracowała jako asystentka medyczna. Skończyłem w sytuacji, w której nie mogę używać tytułu sędziego, nie mogę znaleźć pracy i nie mogę praktykować prawa. Moje dzieci także są w ciężkiej sytuacji. Wyrzucono mnie z państwowego budynku mieszkalnego i zostałem zmuszony do wynajęcia mieszkania. Nie mam żadnych źródeł dochodów. Przez 30 lat pracowałem jako sędzia.

34. Uprzejmie proszę o wysłuchanie naszego głosu, o powiadomienie zainteresowanych instytucji, o pomoc organizacji międzynarodowych, aby przyjrze się losowi 5000 tureckich sędziów i prokuratorów, którzy zostali zatrzymani i stracili pracę.

35. Uprzejmie proszę o nieudostępnianie i zachowanie w tajemnicy mojego nazwiska i mojego adresu przed władzami Republiki Turcji. Wierzę, że zrozumiecie, dlaczego składam taką prośbę. To wszystko, co miałem do powiedzenia.

Sędzia M. Tosun zmarł wskutek prześladowań Erdogana.

Erdogan unicestwia sądownictwo i sędziów

Mehmet Tosun, sędzia sprawozdawca 11 Izby Rady Państwa Turcji, miał 29 lat. Został usunięty z zawodu pod pretekstem udziału w próbie zamachu stanu z 15 lipca [2016]. Stanie się drugą ofiarą spośród pracowników sądownictwa, która zginęła podczas cywilnego przewrotu Erdogana.

Pierwszą ofiarą był prokurator Seyfettin Yigit. Został wpisany na czarną listę, ponieważ nie głosował na kandydatów Erdogana do Rady Sądownictwa (HSYK) wspieranych przez prorządową grupę YBD. Złożony z urzędu po 15 lipca [2016], został aresztowany, a jego wniosek o zwolnienie został odrzucony, napisał listy do wszystkich urzędników państwowych w tym prezydenta Erdogana. Jego głos nie został jednak wysłuchany i nazywano go „terrorystą”, a jego śmierć w oficjalnych aktach została zapisana jako samobójstwo. HSYK odrzucił jego sprzeciw wobec odmownej decyzji o zwolnieniu, z powodu śmierci wnioskodawcy. Nie wyrażono nawet oficjalnych kondolencji. Nawet jego koledzy nie mogli uczestniczyć w pogrzebie, obawiając się oskarżenia o „pomaganie organizacji terrorystycznej (!)”

Drugą ofiarą, Mehmet TOSUN, był leczony w szpitalu przez długi czas z powodu choroby, która rozpoczęła się 2 lata temu kaszlem i rozprzestrzeniła się na płuca. Po wypisaniu ze szpitala był tam (w szpitalu) leczony przez 2-3 dni w miesiącu. W trakcie leczenia stracił 35 kilogramów – schudł z 80 kg do 45 kg. Silne lekarstwa, które musiał zażywać, zaszkodziły jego układowi odpornościowemu. Był miłym, kochającym dżentelmenem. Jego koledzy pomagali mu w pracy, myśląc o jego zdrowiu. Dzięki wsparciu swojej rodziny, po latach leczenia, wyzdrowiał i zamierzał się ożenić.

Miesiąc po swoim ślubie, został oskarżony o członkostwo w „organizacji terrorystycznej”, zwolniony z zawodu i aresztowany, gdy myślał, że „właśnie poukładał sobie życie”. Jednak jego świadomi koledzy powiedzieli: „Nie aresztują cię z powodu choroby, której doznałeś”. Był wrażliwą osobą, biorącą sobie wszystko do serca. Oficerowie, którzy go przesłuchiwali, odnosząc się do niego z udawanym szacunkiem, traktowali go tak, jakby był „zdrajcą”, nawet nie dali mu chleba i wody. W końcu, kiedy trafił do więzienia, odprężył się trochę i powiedział: „To jest lepsze miejsce niż areszt (!)”.

W ciągu miesięcy, które spędził w więzieniu, odrzucono wszystkie jego wnioski dotyczące zatrzymania lub aresztowania. Oddział, w którym przebywał, był zatłoczony, brakowało higieny i dostępu do świeżego powietrza. Choroba powróciła. Zbadanie przez lekarza i rozpoczęcie procesu ponownego leczenia było znacznie trudniejsze niż na zewnątrz, wszystko utrudniała biurokracja żelaznych prętów. Do swoich wniosków o zwolnienie dołączał także dokumenty choroby, ale jego żądania „były nie na miejscu”.

Choroba płuc postępowała. Po siedmiu miesiącach nie wniesiono żadnego aktu oskarżenia, a nawet nie miał możliwości dowiedzenia się, o co został oskarżony i jakie dowody zgromadzono przeciwko niemu. Finalnie został pokonany przez chorobę i zmarł niezauważony, nie doczekując się jakiegokolwiek powiadomienia. Został pochowany, jako „Mehmet Tosun” bez tytułu „sędziego”. Mówią, że odpłata dobrem za zło jest czynem człowieka, dobrem za dobro jest uczynkiem każdego, złem za dobro odpłacają zaś złe duchy.

Mehmet był człowiekiem, który mógł czynić dobro nawet tym złoczyńcom, którzy go skrzywdzili.

Pozostawił w żalu małżonkę i kolegów, którzy obawiają się nawet po nim płakać.

Niech Bóg da mu wieczny odpoczynek.

Murat Arslan¹, uwięziony turecki sędzia, uhonorowany Nagrodą Praw Człowieka im. Václava Havla w 2017 r.

Przemówienie Murata Aslana

Mówię do ciebie z więzienia w kraju, w którym zawieszają się rządy prawa, odchodzi się od wartości demokratycznych, dysydenci są uciszani, obrońcy praw człowieka, dziennikarze, ludzie proszący o pokój, ludzie krzyczący, że dzieci nie powinny umierać, oskarżani są jako terroryści i więźni. Wyobraź sobie kraj, w którym więzienia stają się utartym szlakiem obrońców praw człowieka i wolności, jako imperium strachu pogrążone w ciemności. Tak, to prawda, że kraj nie wyciągnął wniosków z nieprzyjemnych doświadczeń Europy na początku XX wieku, w związku z czym żyje teraz tym samym doświadczeniem i staje się laboratorium totalitarnego reżimu.

Nie powinno to jednak nikogo prowadzić do rozpacz. Nigdy nie popadaliśmy w rozpacz. W rzeczywistości fakt, że mamy dzieci, nie pozwala nam utracić nadziei. Jeśli ktoś gdzieś walczy o prawa i wolność, oznacza to, że zawsze jest jakaś nadzieja na przyszłość. Dlatego właśnie zorganizowaliśmy się wewnątrz naszego sądownictwa.

W 2006 r. Założyliśmy Stowarzyszenie Tureckich Sędziów i Prokuratorów (YARSAV), ponieważ uważaliśmy, że niezależne i bezstronne sądownictwo, które chroni wolność, jest warunkiem sine qua non w nowoczesnym i demokratycznym państwie konstytucyjnym, opartym na prawach człowieka.

Walczyliśmy o niezawisłość i bezstronność sądów, rządy prawa i demokrację. Kierujemy się wartościami, mającymi na celu pełną niezależność, współczesną cywilizację opartą na równości, laicyzmie, praworządności, prawach człowieka i wolnościach. Sprzeciwiamy się wszelkiego rodzaju interwencjom, które zagrażały tym podstawowym wartościom. Walczyliśmy o pokonanie muru strachu, za którym zamknięto społeczeństwo.

Upředzenia, bezpodstawne zarzuty stają się niestety fałszywą prawdą w naszym społeczeństwie. Nie ustąpiliśmy ani na jotę, w stosunku do naszych wartości, które głosiliśmy pomimo gróźb i presji. Zrobiliśmy to, co trzeba i zostało to docenione przez społeczność międzynarodową. Dzięki temu zostaliśmy przedstawicielami szanowanej na całym świecie organizacji.

Nie pozostawiliśmy ślepego losowi upadającego sądownictwa naszego kraju. Na każdym rogu pozostawiliśmy znaki, które umożliwią powrót. Dzisiaj mamy wygnańców, aresztowanych w więzieniach, ale to nie zastąpi prawdy. Cena, którą płacimy, podnosi naszą wiarę w nadchodzące dni, że rządy prawa i demokracja zmaterializują się w naszym kraju.

---

¹ Murat Arslan jest byłym sędzią tureckim i członkiem Związku Sędziów i Prokuratorów (YARSAV). W dniu 26 października 2016 r. został aresztowany. W 2017 r. otrzymał Nagrodę Praw Człowieka im. Václava Havla na Zgromadzeniu Parlamentarnym Rady Europy. Ogłoszenie nagrody, która honoruje obrońców praw człowieka w Europie i poza nią, przywołuje jego pracę na rzecz utrzymania niezależności sądownictwa w Turcji. Arslan został również oskarżony o wspieranie FETÖ.

Będziemy nadal pokazywać, że zawsze istnieją głosy przeciwko niesprawiedliwości i bezprawiu, podczas gdy wielu innych, których zadaniem jest mówić i stawiać opór, zamilkło pod presją imperium strachu.

Echo niegodziwości, które będzie męczyć totalitarne umysły, wzmocni nasze przesłanie, nasz głos, który będzie cierniem w oku odpowiedzialnych za tę traumę.

Bronimy rządów prawa, praw człowieka i nowoczesnych wartości demokratycznych. Ten opór to nasz ostatni punkt obrony naszej wolności i demokracji.

Nigdy nie zapomnimy, że historia ludzkości jest pełna odważnych rewolucjonistów, którzy giną, płacąc cenę za swoje przekonania, lecz ich dziedzictwo pozostaje.

Jestem dumny z tej nagrody (poświęconej wielkiemu intelektualistcie i politykowi Vaclavowi Havlowi) w imieniu moich kolegów i bojowników o wolność, którzy cierpieli z powodu zwolnień, prześladowań i uwięzień. Mam nadzieję, że ta nagroda wniesie znaczący wkład w naszą walkę o wolność.

Przy tej okazji chciałbym wyrazić moją szczerą wdzięczność i podziękowania członkom PACE, komisji selekcyjnej, Międzynarodowemu Stowarzyszeniu Sędziów (które zawsze wspierały naszą walkę o demokrację i rządy prawa, i zawsze jestem dumny z bycia członkiem tego stowarzyszenia) oraz innym stowarzyszeniom sędziów, Europejskiemu Stowarzyszeniu Sędziów na rzecz Demokracji i Wolności (Medel), Stowarzyszeniu Europejskich Sędziów Administracyjnych i Sędziów dla Sędziów oraz moim kolegom, członkom YARSAV.

Na koniec chcę podziękować mojej drogiej żonie Sevilay i moim synom (Burak Emre i Yigit Eren), którzy są prawdziwymi bohaterami walki o demokrację w Turcji.

Pozdrawiam was wszystkich i mam nadzieję spotkać się z wami w spokojnej, jaśniejszej przyszłości.

MURAT ARSLAN

Wyrok karny w sprawie Murata Arslana

Europa, 19 stycznia 2019

Laureat Nagrody Praw Człowieka imienia Waclawa Havla, Prezydent Stowarzyszenia Niezależnych Sędziów Tureckich YARSAV, sędzia Murat Arslan został wczoraj skazany na 10 lat więzienia, na podstawie oskarżenia o członkostwo w zbrojnej organizacji terrorystycznej (dokładnie: pozostawanie aktywnym członkiem FETÖ/PDY).

Murat Arslan jest tureckim sędzią i prezydentem Stowarzyszenia Niezależnych Sędziów Tureckich (YARSAV). Został aresztowany w październiku 2016r i od tej pory pozostawał w areszcie.

W 2017 roku został laureatem Nagrody Praw Człowieka imienia Waclawa Havla przyznawanej przez Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy (PACE)

Platforma dla Niezależnego Sądownictwa w Turcji, skupiająca cztery najbardziej reprezentatywne stowarzyszenia sędziów europejskich (AEAJ, EAJ, J4J and Medel) przez ostatnie lata obserwowała prześladowania i proces Murata Arslana, informując o tym społeczeństwo i polityków.

W czasie postępowań karnych nie przeanalizowano dokładnie dowodów wykorzystania aplikacji ByLock (podobnej do aplikacji WhatsApp i innych komunikatorów) i nie zebrano odpowiedniej wartości dowodowej, która przekładałaby się na konkretne oskarżenia.

Co więcej, wielokrotne pogwałcenie tureckiego Kodeksu Postępowania Karnego, które charakteryzowało proces, zakumulowało się w niewiarygodne złamanie podstawowych zasad procedury, takich jak brak właściwej reprezentacji czy brak prawa do apelacji przeciwko nieobiektywnym sędziom. W ten sposób zignorowano proceduralne bezpieczniki tureckiego prawa.

Porównując ze standardami europejskimi, dowody przedstawione przez prokuratora, nie mogą być uznane za wystarczające i w rzeczywistości nie były niczym więcej, jak wyliczanką nieudowodnionych tez.

Ignorowanie podstawowych zasad sprawiedliwego procesu – co zostało natychmiast

wychwycone przez europejskich obserwatorów procesów – pokazuje jasno, że sąd miał charakter czysto polityczny, po raz kolejny uwidaczniając brak rządów prawa w Turcji.

Pan Murat Arslan, jako sędzia zademonstrował nie tylko swój szacunek dla praw podstawowych, ale także nie poddał się pojawiającym się naciskom – zarówno tym na sądownictwo jak i personalnym, na jego osobę. Jako prezes YARSAW, nigdy się nie poddał, pomimo że łamano jego karierę zawodową (był sędzią sprawozdawcą w Trybunale Konstytucyjnym, został później przeniesiony). Między innymi jawnie domagał się wsparcia międzynarodowego w sytuacji pogarszania się niezależności sędziowskiej po tym, jak ujawniono skandal korupcyjny w partii rządzącej w grudniu 2013.

Poświęcenie i moralność Murata Arslana jasno wyraża proste odwołanie do zdań jego przemówienia z okazji otrzymania Nagrody Praw Człowieka im. Wacława Havla w 2017:

„Walczymy o niezawisłość i bezstronność sądów, rządy prawa i demokrację. Kierujemy się wartościami, mającymi na celu pełną niezależność, współczesną cywilizację opartą na równości, laicyzmie, praworządności, prawach człowieka i wolnościach. Sprzeciwiamy się wszelkiego rodzaju interwencjom, które zagrażały tym podstawowym wartościom. Walczyliśmy o pokonanie muru strachu, za którym zamknięto społeczeństwo.

Upředzenia, bezpodstawne zarzuty stają się niestety fałszywą prawdą w naszym społeczeństwie. Nie ustąpiliśmy ani na jotę, w stosunku do naszych wartości, które głosiliśmy pomimo gróźb i presji. Zrobiliśmy to, co trzeba i zostało to docenione przez społeczność międzynarodową. Dzięki temu zostaliśmy przedstawicielami szanowanej na całym świecie organizacji.

Nie pozostawiliśmy ślepemu losowi upadającego sądownictwa naszego kraju. Na każdym rogu pozostawiliśmy znaki, które umożliwią powrót. Dzisiaj mamy wygnańców, aresztowanych w więzieniach, ale to nie zastąpi prawdy. Cena, którą płacimy, podnosi naszą wiarę w nadchodzące dni, że rządy prawa i demokracja zmaterializują się w naszym kraju.

Będziemy nadal pokazywać, że zawsze istnieją głosy przeciwko niesprawiedliwości i bezprawiu, podczas gdy wielu innych, których zadaniem jest mówić i stawiać opór, zamilkło pod presją imperium strachu.”

W tym ważnym momencie, Platforma pragnie publicznie wyrazić:

- solidarność z naszym kolegą Muratem Arslanem i jego rodziną, których nie pozostawimy samych, bez naszego wsparcia,
- zaniepokojenie poważnym pogwałceniem podstawowych zasad w tym procesie, już skrytykowanym przez międzynarodowych obserwatorów, podważającym wydany wyrok, który należy określić, jako w pełni bezprawny i niesprawiedliwy,
- żądanie skierowane do wszystkich instytucji europejskich, aby wstrzymały jakąkolwiek współpracę z tureckim wymiarem sprawiedliwości do czasu, aż w kraju zostanie przywrócona reguła rządów prawa oraz aby wykorzystają wszystkie dostępne środki, aby przekonać Turcję, do zakończenia polowań na czarownice skierowanych przeciwko sędziom i prokuratorom

Edith Zeller m.p.

President of the Association of European Administrative Judges (AEAJ)

José Igreja Matos m.p.

President of the European Association of Judges (EAJ)

Tamara Trotman m.p.

President of Judges for Judges

Filipe César Marques m.p.

President of Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés (MEDEL)

Apel o wsparcie finansowe dla kolegów z Turcji

Jeśli chciałbyś wesprzeć prześladowanych kolegów z Turcji i ich rodziny, proszę przekazać wpłatę przeznaczoną na sfinansowanie kosztów ich obrony i międzynarodowych obserwatorów na poniższe konto:

Internationalen Rechtshilfe-Fonds; Juristen für Juristen. (J4J)

IBAN: DE11 3306 0592 0005 3433 63

BIC: GENODED1SPW

Sparda-Bank West eG

Międzynarodowy Wspólny Fundusz Pomocy Prawnej, Sędziowie dla Sędziów (J4J)

Statut stowarzyszenia

§ 2 (1) Cele Stowarzyszenia obejmują

- (a) promocja wzajemnej pomocy prawnej dla politycznie prześladowanych sędziów;
- (b) promocja międzynarodowego zrozumienia, szacunku dla demokratycznej reguły państwa prawa i praw człowieka, państwo prawa i obrona niezależności sędziowskiej.